LINGUAPHONE

Konversationskurs

SVENSKA

The LINGUAPHONE INSTITUTE
24-27, HIGH HOLBORN, LONDON, W. C. 1

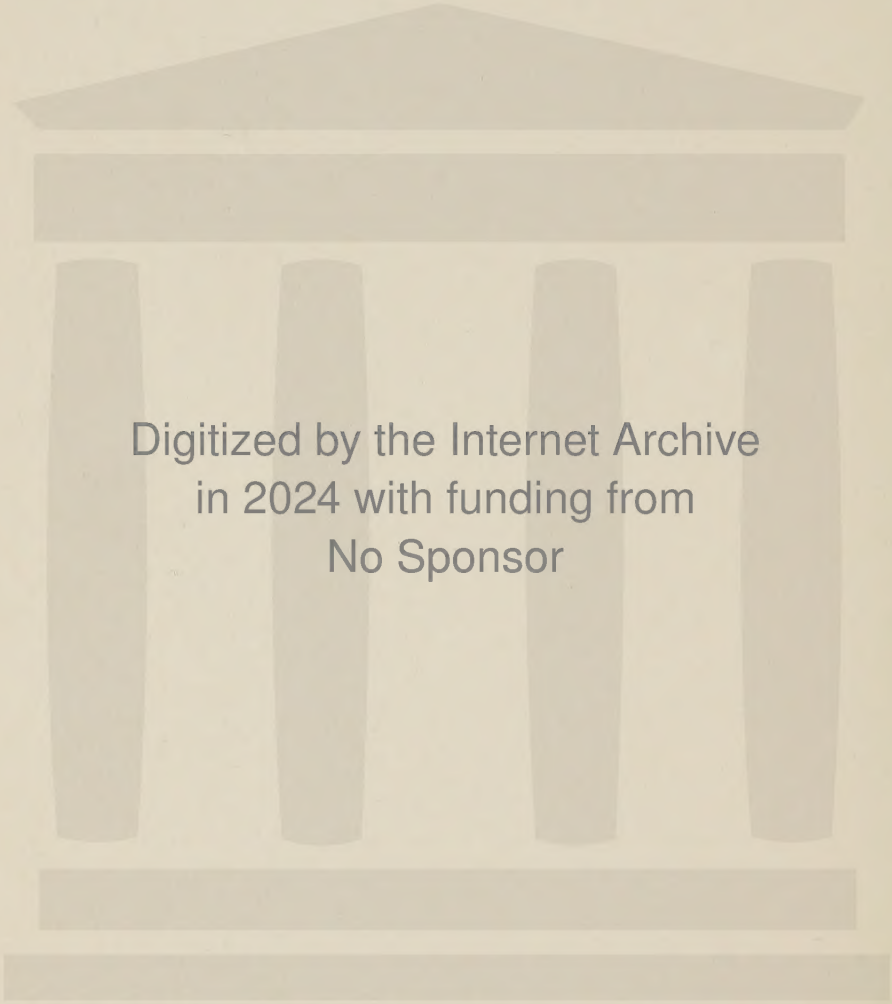
Digitized by the Internet Archive
in 2024 with funding from
No Sponsor

https://archive.org/details/linguaphoneconve00drel

LINGUAPHONE
CONVERSATIONAL COURSE

SWEDISH

Written by

DR. ELIAS WESSÉN

Professor of Scandinavian Languages, Stockholm University

Collaborators:

Dr. E. Wellander, Fellow of Stockholm University
Dr. Chr. Thorn, Fellow of Stockholm University
Dr. E. Holmqvist, Lector of the Staff College, Stockholm
Dr. E. Meyer, Lecturer in Phonetics at Stockholm University

Recorded by

Gösta Bergman, Doctor of Philosophy, Lector at the College of Sundsvall; *B. Willners,* Speaker of the Swedish Broadcasting Co.; *Fr. Holmgren,* D. Ph. Rector of the Swedish Church, London; *Mrs. Brita Holmgren,* London

FIRST EDITION

THE LINGUAPHONE INSTITUTE
24-27, HIGH HOLBORN, LONDON, W. C. 1

1930

(Sch. 1130). Swed. 800. (E. A.)

PREFACE.

AN ideal system of instruction for the learning of a foreign language should fulfil the following essential conditions :—

(1) It should be suitable for private or self-tuition as well as for class-work, and should conform to the best and latest methods of modern language instruction.

(2) It should impart a practical conversational knowledge of every-day subjects, whilst at the same time it should also convey, in a clear and concise manner, the essentials of grammar and syntax.

(3) It should enable the learner to think at once in the foreign language, without any process of translation, by training him from the very outset to associate the foreign words he encounters with the objects or actions they denote, without the intervention of his mother-tongue. He will thus acquire the ability to speak the foreign language naturally and instinctively, in the same way as he learned his own language when a child.

(4) Finally, the learner should be taught to speak the foreign language with correct accent and intonation.

The recognition of the necessity of such a system of instruction has led to the introduction of the Linguaphone Method of teaching languages by means of specially prepared Language Records and appropriate text-books.

The method is now published in 13 languages and is in use in practically every civilized country, whilst leading Universities, Colleges and Schools throughout the world have incorporated it in their curriculum.

The Course is equally suitable for children and adults, for entire beginners and for those who have acquired a theoretical knowledge of the language and wish to become efficient in the spoken language. Full particulars as to the use of the book in conjunction with the records are given in the "Students' Instructions" supplied with the Course.

The whole Course consists of 30 Lessons. Each Lesson consists of three parts :—(a) Descriptive talk. (b) Conversation practice. (c) Full page illustration depicting the subject of the lesson.

A vocabulary is supplied, giving the meaning of all the words and phrases found in the lessons, in the order in which they appear in the text.

The text of the descriptive talks and of the conversations is recorded on 15 double-sided records, each side containing one description talk and one conversation, divided by a clear space so that the student may practise either one or the other.

The text is written in easy-flowing and perfectly natural idiomatic language, which would be used by educated people under similar

circumstances. A certain amount of practical grammar has been introduced into the text of each lesson, which the student absorbs unconsciously as he goes along. The Phonetic text contained in the book should be studied in connection with the special Phonetic Record.

In order to enable the beginner to follow easily the words spoken by the records, the first lessons are spoken very slowly and distinctly, the rate of speech increasing as the Course progresses, so that in the more advanced records the speakers speak at a perfectly natural speed.

Altogether four speakers have taken part in the recording of the Swedish Course, namely :—

Gösta Bergman, Doctor of Philosophy, Lector at the College of Sundsvall,
B. Willners, Speaker of the Swedish Broadcasting Co.,
Fr. Holmgreen, Rector of the Swedish Church, London,
Mrs. Fr. Holmgren, London.

In every lesson, two and, in some cases, three voices are introduced.

The student who masters this Course will have acquired a thoroughly practical knowledge of the Swedish language—grammatically, as well as conversationally. Equipped as he will be with an extensive vocabulary of nearly 3,000 words he will have at his command a store of useful words, colloquial expressions, and idiomatic sentences which will enable him, not only to enjoy to the fullest free intercourse with Swedish people in various walks of life, but also to understand and appreciate Swedish thought as expressed in the literature of the country.

THE LINGUAPHONE INSTITUTE.

London, September, 1930.

CONTENTS.

A few Peculiarities of Pronunciation in Colloquial Swedish 6
Introduction.—On the Swedish Language 7
First Lesson.—A Swedish Family 10
Second Lesson.—A Visit 12
Third Lesson.—The Children 14
Fourth Lesson.—The Drawing-room 16
Fifth Lesson.—In the Dining-room 18
Sixth Lesson.—The Bedroom 20
Seventh Lesson.—The House 22
Eighth Lesson.—At the "Gustav Adolfs torg" 24
Ninth Lesson.—The Hotel 26
Tenth Lesson.—At the Restaurant 28
Eleventh Lesson.—The Railway Station 30
Twelfth Lesson.—The Post Office 32
Thirteenth Lesson.—The Seasons 34
Fourteenth Lesson.—Sports and Games 36
Fifteenth Lesson.—Holidays in the Country 38
Sixteenth Lesson.—At the Seaside 40
Seventeenth Lesson.—A Visit to Stockholm 42
Eighteenth Lesson.—A Voyage 44
Nineteenth Lesson.—The Big Stores 46
Twentieth Lesson.—At the Tobacconist's 48
Twenty-first Lesson.—At the Hairdresser's 50
Twenty-second Lesson.—The Doctor and the Chemist 52
Twenty-third Lesson.—At the Tailor's 54
Twenty-fourth Lesson.—The Dressmaker and the Milliner 56
Twenty-fifth Lesson.—Time 58
Twenty-sixth Lesson.—Swedish Money. The Bank 60
Twenty-seventh Lesson.—Trade and Industry 62
Twenty-eighth Lesson.—The Motor-Car 64
Twenty-ninth Lesson.—The Theatre 66
Thirtieth Lesson.—Wireless Telephony 68
Sounds and Letters.—Phonetic Script 74
Swedish Sounds and Accent 76
A few notes on Swedish Pronunciation 80

A few Peculiarities of Pronunciation in Colloquial Swedish.

Pronouns:

jag I	ja
mig me	mɛj
dig you	dɛj
sig himself	sɛj
det it	də (with stress dɛ:t)
de they	di
dem them	dɔm
någon, något some	no:gən (nɔn), no:gə(t)
pl. *några* some	no:ra

Verbs:

säga say	sɛj:a
pres. *(han) säger* says	sɛj:ər
past *(han) sade* said	sɑ:
past *(han) lade* laid	lɑ:
„ *(han) hade* had	had:ə

Adverbs:

mycket much, very	myk:ə
litet a little	li:tə
alltid always	al:ti
aldrig never	al:dri

Conjunctions and Prepositions:

och and	ɔ
sedan after, since	sən
av of	ɔ (with stress ɑ:v)
med with	mə („ „ mɛ:d)
till to	tə („ „ til:)
vid at	və („ „ vi:d)

(For explanation of the phonetic symbols see the Phonetic Section at end of book)

ON THE SWEDISH LANGUAGE.

The Swedish language is a Germanic language; thus, together with the other Scandinavian languages, it belongs to the same family as English, German and Dutch. This fact can be most clearly recognized in the vocabulary of the language, especially in connection with the words in common use in everyday life, which are the most important. Even in the first few lessons of this Course, the English student will have no difficulty in finding a number of words which he will at once recognize as akin to English words, and the meaning of which he will understand immediately. For instance, it is clear that Swed. *fader* corresponds to Engl. *father* (German *Vater,* Dutch *vader*); Swed. *son* to Engl. *son* (German *Sohn,* Dutch *zoon);* Swed. *dotter* to Engl. *daughter* (German *Tochter,* Dutch *dochter);* Swed. *hus* to Engl. *house* (German *Haus,* Dutch *huis);* Swed. *rum* to Engl. *room* (Germ. *Raum,* Dutch *ruim,* with a somewhat different sense); Swed. *sitta* to Engl. *sit* (Germ. *sitzen,* Dutch *zitten);* Swed. *sjunga* to Engl. *sing* (Germ. *singen,* Dutch *zingen)* etc. The relationship can also be traced in many of the inflections of words: in the Past Tense of the verb *sitta* ("to sit") we find the form *han satt,* corresponding to Engl. *he sat* (Germ. *er saß,* Dutch *hij zat);* similarly, *han gav* (from *giva,* "to give"), Engl. *he gave* (Germ. *er gab,* Dutch *hij gaf); han hörde* (from *höra,* "to hear"), Engl. *he heard* (Germ. *er hörte,* Dutch *hij hoorde*); and *han levde* (from *leva,* "to live"), Engl. *he lived* (Germ. *er lebte,* Dutch *hij leefde).* The Perfect Tense is formed by combining the auxiliary *hava* ("to have") with a Perfect Participle, just as in English, e. g.: Swed. *han har givit,* Engl. *he has given* (Germ. *er hat gegeben,* Dutch *hij heeft gegeven).* There is also considerable similarity between Swedish and English as regards the construction of sentences and the order of words. The sentences in the first lessons of the Course can be translated word for word into English without altering the order of the words, and will then in general be found to form correct English sentences. The later lessons will in course of time make the student familiar with those details of sentence-construction in which Swedish differs from English.

Of course, however, Swedish has an individual character of its own and consequently its own particular difficulties for the foreigner. But we will confine ourselves here to calling special attention to the great differences which exist between the spoken language and the written, or literary, language; the diversity in the method of expression in conversation and in writing respectively is perhaps greater than in most other languages. The spoken language is simpler in its grammatical structure than the written language; the latter is conservative, and has preserved many words and grammatical forms which have long since been discarded in the spoken language.

The most important difference is that the spoken language employs only the singular forms of the verb, even when the subject is in the plural:

e. g. written Swed.: *han sitter, de sitta* spoken Swed.: *han, de sitter*
han satt, de sutto *han, de satt*

The plural forms of the verb are used only when reciting, reading aloud or making a formal speech.

The following differences should also be noted.

Written Swed.:	Spoken Swed.:
icke, ej "not"	*inte*
denne (detta, dessa) "this"	*den här (det här, de här)*
intet "nothing"	*ingenting, inget*
vilken (vilket, vilka) "which, that" (rel. pron.)	only *som*
ty "for, because"	*för*
fastän, ehuru, oaktat "though"	*fast*
endast, blott "only"	*bara*
upp "up", *ned* "down"	*opp, ner*
därom "thereabout", *därpå* "thereupon" etc.	*om det, på det* etc.
(e. g. *jag har bett honom därom* "I have asked him about it", *han är säker därpå* "he is sure of that")	*(jag har bett honom om det; han är säker på det)*
bliva "become, get", *hava* "have", *giva* "give", *taga* "take", *draga* "draw" etc.	only the shorter forms *bli, ha, ge, ta, dra* etc.

The use of the Genitive in *-s* in the case of words which do not denote living beings is confined exclusively to the written language, e. g.: *husets tak,* "the roof of the house"; *husets ägare,* "the owner of the house"; but in the spoken language only the forms *taket på huset, ägaren till (av) huset* are used. The written language has a large number of words and forms of expression which are quite alien to the spoken language, and which would sound peculiar and pedantic if used in ordinary conversation.

These variations in the Swedish language will be encountered to some extent even in the Linguaphone Course. The Conversations (i. e. the right-hand columns of this text-book) give specimens of natural, colloquial language, and the texts give, as far as possible, a faithful reproduction in letters of what is actually spoken on the records. Thus the singular forms of the verbs have been used throughout. In the Descriptions (i. e. the left-hand columns) the grammatical form approaches somewhat more closely the standard written or literary language which would naturally be used in the more formal and connected narrative style. Thus the plural forms of the verbs (*de sitta, de sutto* etc.) are generally employed in these Descriptions.

SWEDISH CONVERSATIONAL COURSE

TEXT OF LESSONS

En svensk familj.

1. Tavlan.
2. Farfadern.
3. Farmodern.
4. Fadern; mannen.
5. Modern; hustrun.
6. Sonen; brodern; gossen.
7. Dottern; systern; flickan.
8. Den lilla flickan; det lilla barnet; lillan.
9. Länstolen.
10. Pipan.
11. Boken.
12. Brevet.
13. Bordet.
14. Pianot.
15. Bollen.
16. Dockan.

En svensk familj.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Detta är ett vardagsrum.

I rummet är familjen Lindberg.

Familjen består av farfar[2], farmor[3], far[4], mor[5], son[6], dotter[7] och lillan[8].

Farfadern sitter i en länstol[9]. Han röker pipa[10].

Farmodern sitter också i en länstol. Hon läser en bok[11].

Mitt i rummet står ett bord[13]. På väggen hänger en tavla[1]. Fadern, herr Lindberg, sitter på en stol vid bordet. Han skriver ett brev[12].

Modern, fru Lindberg, spelar piano[14].

Dottern, Karin, sjunger en sång.

Sonen, Karl, leker med en boll[15].

Lillan leker med en docka[16].

Karl är en gosse[6]. Karin är en flicka[7].

Gossen är flickans bror. Flickan är gossens syster.

Herr Lindberg är en man[4]. Fru Lindberg är en kvinna[5].

Tillsammans äro i rummet två män, två kvinnor och tre barn.

Herr Lindberg är fru Lindbergs man. Fru Lindberg är herr Lindbergs hustru.

Fadern och modern äro de tre barnens föräldrar.

Farfadern och farmodern äro deras farföräldrar.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Vad föreställer bilden?
Den föreställer ett vardagsrum.

Hur många personer är det i rummet?
Sju.

Vilka är det?
Det är farfar, farmor, far, mor, son, dotter och lillan.

Var sitter farfar?
Han sitter i en länstol.

Vad gör han?
Han röker pipa.

Vad gör farmor?
Hon läser en bok.

Vem är det som sitter på stolen vid bordet?
Det är fadern, herr Lindberg.

Vad gör han?
Han skriver ett brev.

Var ligger brevet?
Det ligger på bordet.

Vem är det som spelar piano?
Det är modern.

Och vem är det som sjunger?
Dottern Karin.

Var sitter den lilla flickan?
Hon sitter på golvet.

Vad leker hon med?
Med en docka.

Leker barn gärna med dockor?
Ja, flickor, men inte gossar.

Ett besök.

1. Gästerna; de främmande.
2. Herr Olsson.
3. Fru Olsson, faster till Karl och Karin.
4. Gustav, systerson till herr Lindberg.
5. Brita, systerdotter till herr Lindberg.
6. Jungfrun.
7. Dörren.
8. Herr Lindberg, bror till fru Olsson.
9. Fru Lindberg, svägerska till fru Olsson.
10. Karl, en gosse.
11. Karin, en flicka.
12. 13. Kusinen.
14. Handen.
15. Farfar, till Karl och Karin; morfar, till Gustav och Brita.
    Farmor, till Karl och Karin; mormor, till Gustav och Brita.

Ett besök.

(I. DELEN. BESKRIVNING.)

Här äro vi åter igen i vardagsrummet. Fyra personer ha kommit på besök hos herrskapet Lindberg. Jungfrun[6] öppnar dörren[7] och ber gästerna[1] stiga in.

Det är herr[2] och fru[3] Olsson och deras två barn.

Fru Olsson är syster till herr Lindberg[8], sålunda svägerska till fru Lindberg[9].

Fru Olsson är faster till Karl[10] och till Karin[11]. Hennes man, herr Olsson, kallas av barnen för farbror.

Karl är brorson till fru Olsson, Karin är hennes brorsdotter.

Den lilla flickan, som håller sin far i handen[14], heter Brita[5]. Brita är systerdotter till herr Lindberg. Hennes bror, Gustav[4], är hans systerson.

Herr Lindberg är morbror till Gustav och Brita. Hans hustru, fru Lindberg, kalla de för moster.

Karl hälsar på sin kusin[12] Gustav, och Karin hälsar på sin kusin[13] Brita.

Herr Lindberg har rest sig och hälsar gästerna välkomna.

Hans far, gamle herr Lindberg[15], har också stigit upp från sin stol. Han är morfar till Gustav och Brita, och hans hustru, gamla fru Lindberg[16], är deras mormor.

Alla äro glada över att träffa varandra. De båda gamla[15] äro särskilt glada över att återse sin dotter, sin måg och sina barnbarn.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Hur många personer är det, som kommer på besök?

Det är fyra: en man, en kvinna, en gosse och en flicka.

Vilka är det?

Det är släktingar till Lindbergs: herr Lindbergs syster och svåger och deras barn.

Hur många personer är det nu i rummet?

Jag skall räkna dem: en, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio, elva.

Vad gör frun i huset?

Hon räcker sin svägerska handen.

Vad säger hon till henne?

„God dag, kära Elsa, mycket välkommen! Så snällt av er alla att komma."

Var är herr Olsson?

Han står i dörren.

Vem är det som står bredvid honom?

Hans dotter Brita.

Vad heter Britas bror?

Han heter Gustav.

Är Gustav och Brita släkt med Lindbergs barn?

Ja visst, de är ju kusiner.

Vem är det mera som står i dörren?
Det är jungfrun, som ber gästerna stiga in.

Vad säger Karl till sin kusin?

„God dag, Gustav, hur står det till?"

Och vad svarar Gustav?

„Tack bra, och hur mår du själv?"

Barnen.

1. Barnet.
2. Leksaken.
3. Greta.
4. Mjölken.
5. Katten.
6. Erik.
7. Järnvägen; tåget.
8. Anna.
9. Barnjungfrun; barnfröken.
10. Sven, det minsta barnet.
11. Dockan.
12. Trähästen; leksakshästen.
13. Barnsängen.
14. Hörnet.
15. Noaks ark.
16. Armen.

Barnen.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Nu äro vi i barnkammaren. Det är det rummet, där barnen[1] leka.

Alla fyra barnen äro där. Deras leksaker[2] se vi på golvet.

Till höger står Greta[3]. Hon är äldst av barnen. Hon ger just katten[5] mjölk[4] på ett litet fat. Hon är tio år gammal.

Sedan kommer Erik[6], som är näst äldst. Han är mycket stor för sin ålder. Han är nästan lika stor som sin syster Greta. Hon är två år äldre än han; han är alltså åtta år.

Anna[8] är fem år. Hon är tre år yngre än Erik.

Lille Sven[10] är yngst i familjen. Han är bara sex månader och tre veckor gammal. Barnjungfrun[9] bär honom på armen[16].

Erik leker gärna med sin trähäst[12], men ännu hellre med sitt nya järnvägståg[7]. Hästen står bakom honom, men tåget har han framför sig på golvet.

Lilla Anna leker med sin docka[11].

Det lilla huset till vänster om Greta är en Noaks ark[15].

Greta och Erik ha redan gått i skolan flera år. Anna skall börja skolan till hösten.

Klockan sju på kvällen gå barnen vanligtvis till sängs. Fram emot halv åtta på morgonen stiga de upp.

Den lille minste[10] sover i den lilla barnsängen[13] till höger i hörnet[14] av rummet.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Nå, var är vi nu?
I barnkammaren.

Vem är det som håller det minsta barnet på armen?
Det är barnjungfrun.

Och vad gör barnen?
De tre äldsta leker med sina leksaker.

Är det deras egna leksaker?
Ja, dockan är Annas, och järnvägen med lokomotivet och de vackra vagnarna är Eriks.

Vems är trähästen?
Den är också Eriks.

Erik är väl äldst av syskonen, eller hur?
Nej, det är han inte. Den äldsta är Greta.

Och vem kommer närmast efter henne i ålder?
Ja, det är Erik, det.

Är han mycket yngre än Greta?
Å nej, inte så mycket, bara två år.

Hur gammal är Greta nu?
Hon har just fyllt tio år.

Då går hon redan i skolan?
Ja, naturligtvis.

Går hon till skolan varje dag?
Ja, alla vardagar i veckan: måndag, tisdag, onsdag, torsdag, fredag och lördag. Erik, som går i småskolan ännu, har lov om lördagarna.

Har barnen varit i skolan i dag?
Ja, Greta. Hon har nyss kommit hem.

Skall hon gå till skolan i morgon också?
Nej, det skall hon inte. I morgon är det söndag.

Var hon i skolan i går?
Ja, både hon och hennes bror.

Salongen.

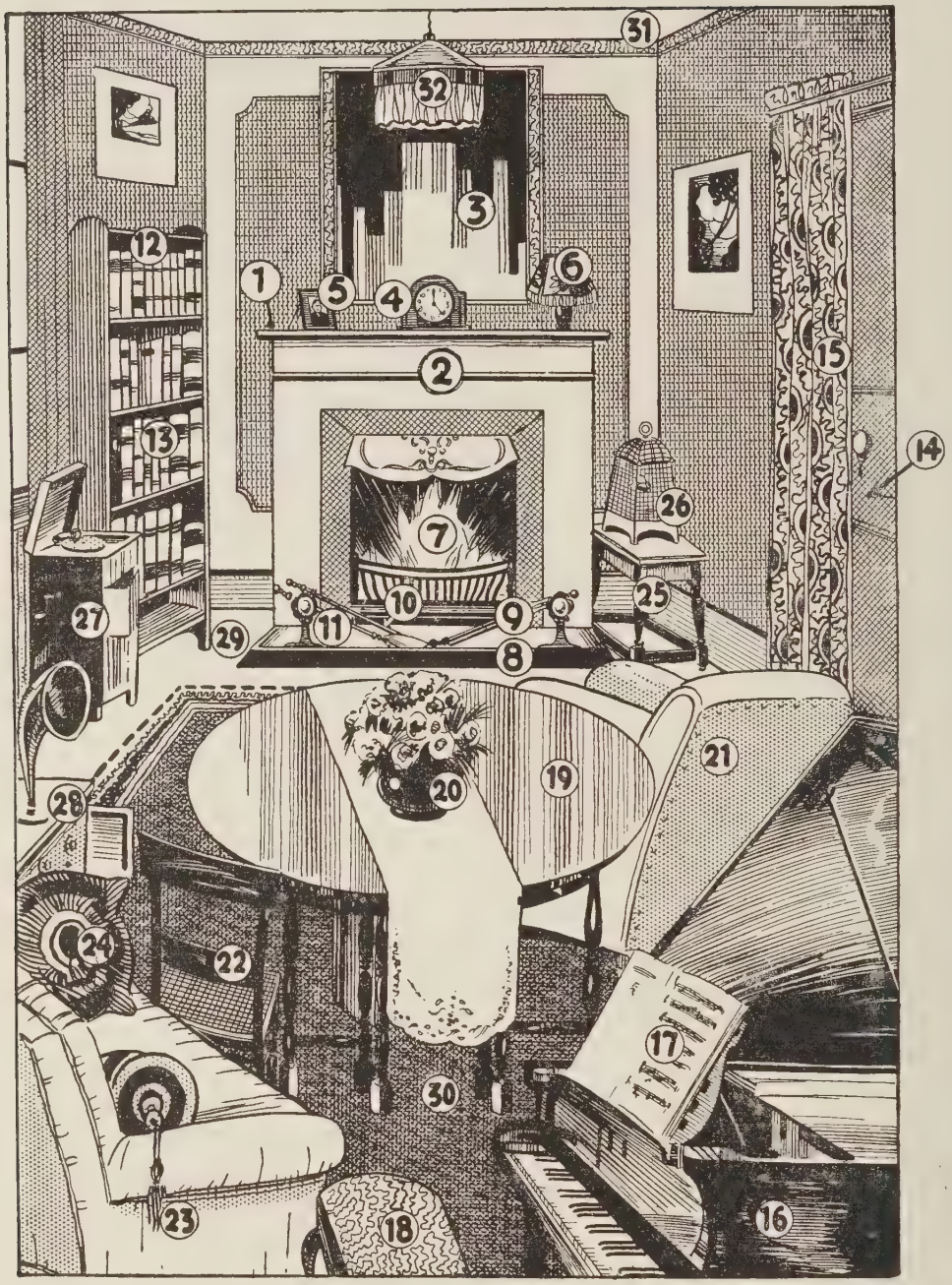

1. Hyllan.
2. Den öppna spisen.
3. Spegeln.
4. Klockan.
5. Fotografiet.
6. Lampan.
7. Elden; brasan.
8. Stenplattan.
9. Eldtången.
10. Eldgaffeln.
11. Eldskyffeln; glödskyffeln.
12. Bokhyllan.
13. Böckerna.
14. Dörren.
15. Förhänget; draperiet.
16. Flygeln.
17. Nothäftet.
18. Pianostolen.
19. Bordet.
20. Blomvasen.
21. Länstolen; fåtöljen.
22. Stolen.
23. Soffan.
24. Kudden.
25. Det lilla bordet.
26. Fågelburen.
27. Grammofonen.
28. Radioapparaten.
29. Golvet.
30. Mattan.
31. Taket.
32. Taklampan.

Salongen.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Låt oss nu kasta en blick in i salongen hos herrskapet Almqvist. Det är ett mycket vackert rum. Det är vackrare än vardagsrummet hos Lindbergs.

Mitt emot oss är en öppen spis[2]. På hyllan[1] över spisen, under den stora spegeln[3], står ett fotografi[5], en klocka[4] och en lampa[6].

Framför brasan[7] är ett galler. På stenplattan[8] nedanför ligger en eldtång[9], en eldgaffel[10] och en eldskyffel[11].

Till vänster om spisen, vid fönsterväggen, står en bokhylla[12], med stora och små, tjocka och tunna böcker[13].

Bredvid bokhyllan, nedanför fönstret, se vi en grammofon[27] och något längre hitåt en radioapparat[28] med en högtalare.

Längst fram till höger ser man en flygel[16]. Den är öppnad, och noterna[17] äro uppslagna. Framför flygeln står en pianostol[18]. Till vänster om denna står en soffa[23] med ett par kuddar[24].

Mitt i rummet står ett runt bord[19], framför det en liten stol[22] och bakom det en bekväm fåtölj[21] med armstöd.

På den vita bordlöparen se vi en vas[20] med friska blommor.

Längst borta i vrån till höger om spisen ha vi till slut ett litet lågt bord[25] med en fågelbur[26].

På golvet[29] ligger en tjock matta[30].

Högt uppe i taket[31] hänger en rund lampa[32], som lyser upp hela rummet.

På väggarna hänga ett par tavlor.

Man kommer in i rummet genom en dörr[14] på högra sidan, som nu till hälften är täckt av ett draperi[15].

(2. DELEN. SAMTAL.)

Vilket är det vackraste rummet i herrskapet Almqvists våning?
Det är salongen. Den är större och ljusare än de andra rummen. Den är också bättre möblerad.

Var står klockan?
Den står mitt emellan fotografiet och lampan.

Var står bordet?
Det står mitt i rummet.

Vad finns det på bordet?
En bordlöpare, och på den står en vas med friska blommor.

Finns det några böcker här i rummet?
Ja, bokhyllan är alldeles full av böcker. De står i flera rader.

Ligger det någon bok på hyllan över spisen?
Nej, det gör det inte. Och inte på bordet heller.

Vad för slags instrument har herrskapet Almqvist, ett vanligt piano eller en flygel?
Så vitt jag kan se är det en stor flygel.

Fru Almqvist måtte vara musikalisk?
Ja, mycket till och med. Förstår Ni Er också på musik?
Å nej, inte precis. Men jag tycker mycket om musik.

Spelar Ni själv något instrument?
Det kan jag knappast säga, att jag gör. Jag spelar någon gång piano för mig själv, när jag är ensam. Min bror spelar flöjt mycket bättre. Min äldsta syster spelar fiol, och min yngsta syster sjunger riktigt bra. Min far är däremot alldeles omusikalisk.

Har Ni grammofon hemma hos Er?
Nej, tyvärr. Vi har varken grammofon eller radio.
Inte det? Nästan alla människor har ettdera nu för tiden. Många har bådadera.

I matsalen.

1. Herrn i huset; värden.
2. Bordet.
3. Frun i huset; värdinnan.
4. Kortändan; smalsidan.
5. Långsidan; bredsidan.
6. Gästerna.
7. Den vita bordduken.
8. Kniven.
9. Gaffeln.
10. Skeden.
11. Glaset; vinglaset.
12. Servetten.
13. Brödet.
14. Tallriken.
15. Fatet.
16. Saltkaret.
17. Pepparen; peppardosan.
18. Senapen; senapsburken.
19. Bordsstället.
20. Skänken.
21. Betjänten.
22. Väggen.
23. Kopparsticket.
24. Sidengardinerna.
25. Eldstaden; den öppna spisen.

I matsalen.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

På bilden framför oss se vi en matsal. Fyra personer sitta där till bords. De äta middag.

Det är herrn[1] och frun[3] i huset och två herrar, som äro deras gäster[6]. Värden[1] och värdinnan[3] sitta mitt emot varandra vid kortändarna[4] av bordet[2], hon vid den övre ändan och han vid den nedre. Mellan dem ha de båda gästerna[6] sina platser.

Man har just satt sig till bords, och betjänten[21], som passar upp vid bordet, serverar soppan. På bordet ligger en ny, vit duk[7]. Där finns allting, som man kan behöva vid middagen. Var och en har framför sig en kniv[8], en gaffel[9] och en sked[10], ett vinglas[11] och ett vattenglas, en servett[12], ett stycke bröd[13] och en flat tallrik[14]. Därtill kommer nu en djup tallrik med soppa.

Mitt på bordet står ett fat[15].

I bordsstället[19] finnas flaskor för ättika och olja. På bordet står också en sockerskål, ett par saltkar[16] och burkar för peppar[17] och senap[18].

Där borta på skänken[20] står en skål med sallad och en kristallskål med frukt. I lådorna förvaras bordssilvret.

Det är icke lätt att duka ett middagsbord smakfullt och väl. Ingenting får man glömma.

Eftersom det är kväll och redan mörkt, är det elektriska ljuset tänt, och sidengardinerna[24] för fönstren äro till hälften fördragna.

I den öppna spisen[25] sprakar brasan. Det är ganska kallt ute.

Ett par kopparstick[23] med smala ramar av trä hänga på väggen[22].

(2. DELEN. SAMTAL.)

Nå, doktor Smith, hade Ni trevligt hos lektor Berg i går afton?

Ja, det var verkligen mycket trevligt. De är ju också så älskvärda människor.

Ja, inte sant? Var det kanske första gången, som Ni var bjuden till middag i en svensk familj?

Nej, visst inte. Jag har rätt många vänner och bekanta här i landet från mitt första besök i Sverige för ett par år sen.

Det gläder mig att höra. Men säg mig nu: finner Doktorn våra seder och bruk mycket olika Era egna i England.

Ja, det kan jag inte neka till. Det är alltid ett och annat, som är nytt för en främling och svårt att riktigt förstå.

Vad då, om jag får lov att fråga?

Det är inte minsann så lätt att svara på. Men det är ju till exempel detta myckna bruk av titlar och namn, som är så säreget för en svensk konversation.

Ja, det måste jag ju medge. Vi har tyvärr inte ett tilltalsord, som kan brukas lika allmänt som det engelska you, det franska vous eller det tyska Sie.

Det är just det. Men jag måste säga, att det går fortare att vänja sig vid det än jag från början hade trott.

När man som Doktorn har rest i snart sagt hela världen, då vet man bäst, hur seder och bruk kan skifta från land till land.

Ja, det vill jag lova. Och man får ju alltid, som det heter, ta seden dit man kommer.

Sängkammaren.

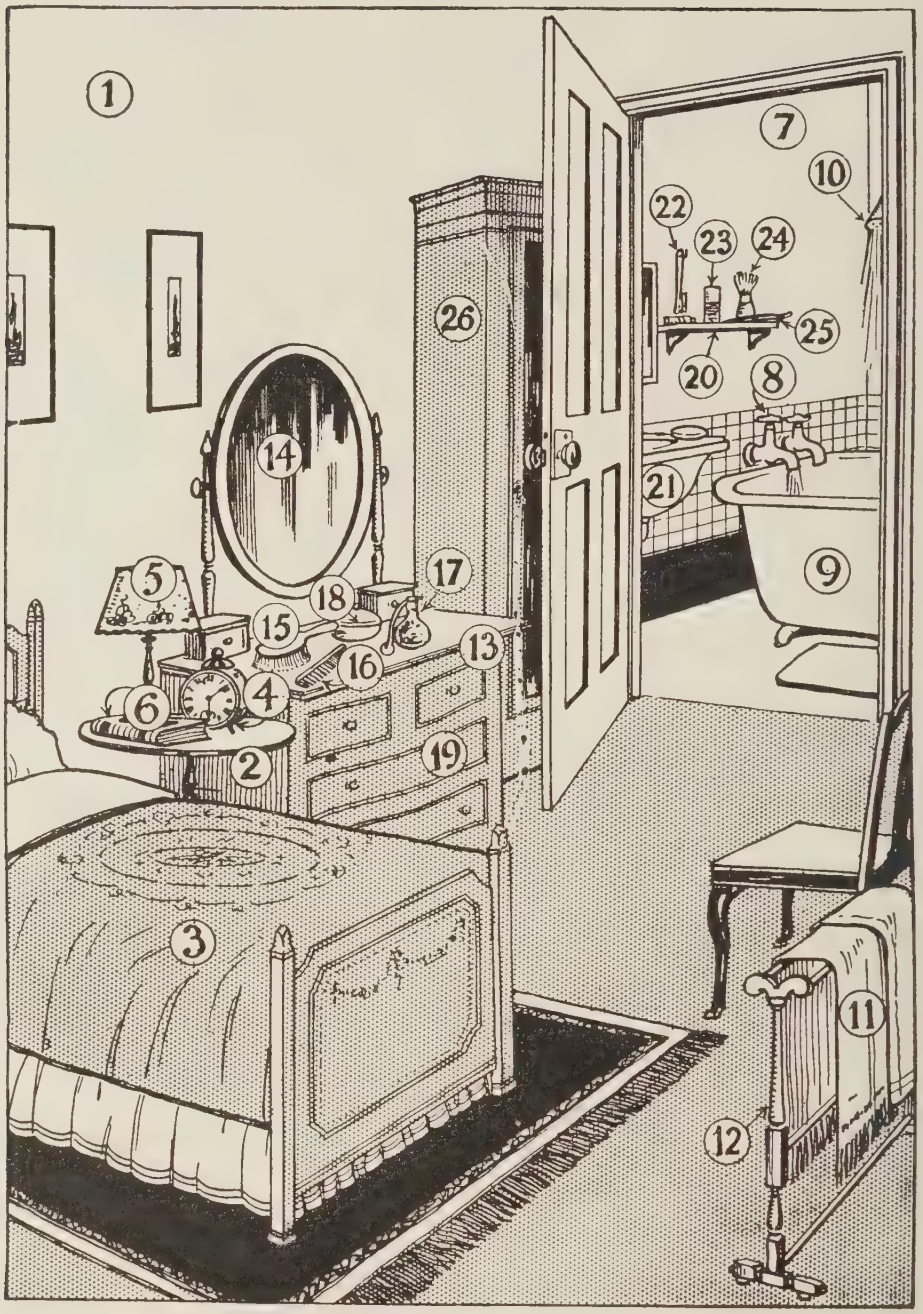

1. Sängkammaren.
2. Nattduksbordet.
3. Sängen.
4. Väckaruret; väckarklockan.
5. Den elektriska bordslampan.
6. Boken.
7. Badrummet.
8. Vattenkranen.
9. Badkaret.
10. Duschen.
11. Handduken.
12. Handdukshållaren.
13. Toalettbordet.
14. Spegeln.
15. Hårborsten.
16. Kammen.
17. Parfymflaskan.
18. Puderasken.
19. Lådan; byrålådan.
20. Hyllan.
21. Handfatet; tvättfatet.
22. Tandborsten.
23. Raktvålen.
24. Rakborsten.
25. Rakkniven.
26. Skåpet; klädskåpet.

Sängkammaren.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Nu ha vi kommit till sängkammaren[1]. Det är ett ljust och vackert rum.

Sängen[3] har mjuk fjäderbotten, och på den ligger en madrass. Sedan komma lakanen och över dem ett täcke och en yllefilt. Sängtäcket är oftast fyllt med vadd, ibland med dun.

Kuddarna har man under huvudet, när man sover.

Om dagarna breder man ett överdrag över sängen, sedan den är bäddad.

Bredvid sängen står ett nattduksbord[2] med en elektrisk lampa[5] och ett väckarur[4]. Ofta ligger där en bok[6], som man kan läsa eller bläddra i en liten stund, innan man släcker ljuset och somnar.

När väckarklockan[4] ringer, är det tid att stiga upp och kläda på sig. Först tvättar man sig eller tar sig ett bad.

Badrummet[7] ligger till höger innanför sovrummet. Vi se där ett badkar[9] med kranar[8] för varmt och kallt vatten; ovanför är duschen[10]. På den lilla hyllan[20] ligger en tub med tandpasta; där bredvid står raktvålen[23] och rakborsten[24]. Rakkniven[25] ligger längst till höger. Ovanför hänger en tandborste[22].

Handfatet[21] står strax bakom dörren till vänster om badkaret. Där ligger en tvål. På väggen ovanför hänger en fyrkantig spegel.

Toalettbordet[13] står till höger om sängen. Det är försett med en rund spegel[14].

På marmorskivan finns allt, som man kan behöva för sin toalett: hårborste[15] och kam[16], puderask[18] och parfymflaska[17].

I lådorna[19] kan man lägga ned skjortor, kragar och halsdukar, näsdukar, strumpor och andra tvättsaker.

Det stora skåpet[26] med spegeldörren är avsett för kläder och skodon.

Handdukar[11], som man använt, få torka på handdukshållaren[12] längst fram till höger.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Hur dags brukar du stiga upp om mornarna?

Jag stiger alltid opp omkring klockan sju eller senast halv åtta.

Varför är du så tidig av dig?

Jo, jag måste fara med morgontåget till staden.

Jaså, på det sättet. Far du alltid med järnvägen?

Nej, inte alltid. Då och då tar jag bussen eller spårvagnen.

Hur dags skall du vara på kontoret?

För det mesta är jag där strax före nio.

Far du varje dag in till staden?

Ja, i allmänhet. Det är mera sällan, jag kan stanna hemma.

Är du kvar i staden hela dagen?

Det är rätt olika; ibland bara över förmiddagen, ibland också över eftermiddagen, ända till sena kvällen. Då blir jag ganska trött och sömnig, innan jag så kommer i säng.

Ja, det kan jag tro.

Om lördagarna slutar vi naturligtvis tidigare, redan omkring ett. Därför kan jag stanna hemma från lördag eftermiddag till måndag morgon.

Hur dags går ditt tåg?

Vanligen tar jag det som håller här 8.30. Om jag kommer för sent, så går det ett annat tolv minuter senare.

Ja, då förstår jag, att jag inte får uppehålla dig längre.

Nej, jag måste nog skynda mig nu, om jag skall hinna. Det var i alla fall roligt att få hälsa på dig.

Vi ses igen, hoppas jag. Jag ber om en hälsning till din fru. Du har rätt god tid. Adjö!

Huset.

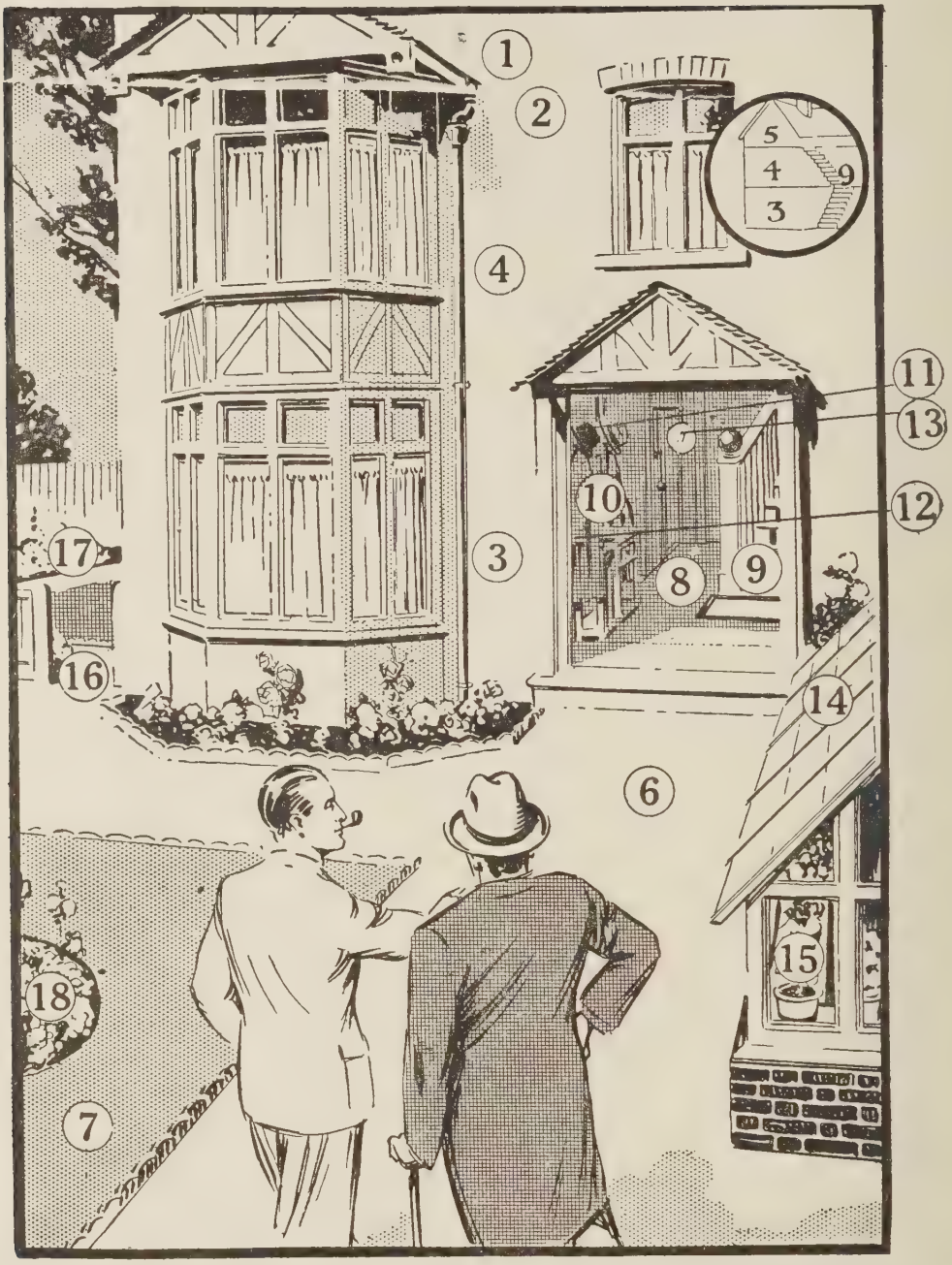

1. Huset.
2. Villan.
3. Bottenvåningen; nedre botten.
4. Andra våningen; övre våningen, våningen en trappa upp.
5. Tredje våningen; vindsvåningen.
6. Sandgången.
7. Gräsmattan.
8. Förstugan; hallen.
9. Trappan.
10. Kapprummet.
11. Hatten.
12. Överrocken.
13. Gonggongen.
14. Växthuset.
15. Blomman.
16. Grinden.
17. Kökträdgården.
18. Rabatten; blomsterrabatten.

Huset.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Nyligen träffade jag i Stockholm av en händelse en gammal bekant. Sedan i våras bor han i en liten villa[2] i Äppelviken. Han var så vänlig och bjöd mig att snart komma ut och hälsa på honom.

I går for jag dit ut till honom. Den lycklige husägaren visade mig omkring i hela huset[1], från källaren ända upp till vinden.

Huset är trevligt och lagom stort. Där finns goda utrymmen för allting. Rummen äro praktiskt och smakfullt inredda; fönstren äro stora och släppa därför in mycket ljus och luft.

Där finns gas och vattenledning, likaså elektriskt ljus och centraluppvärmning. Fotogénlampor och kakelugnar höra till en förgången tid.

Huset innehåller utom bottenvåningen[3] och övre våningen[4] en präktig vindsvåning[5] med två gavelrum och en rymlig torkvind.

Först kommer man in i den stora förstugan[8] på nedre botten[3]. Strax till vänster ha vi kapprummet[10] för överrockar[12], hattar[11], paraplyer och käppar. Till höger är trappan[9]. Längre bort hänger en gonggong[13].

Köket ligger på baksidan av huset. Där håller köksan till och lagar alla de olika rätterna för måltiderna.

Framför sitt hus har min vän låtit anlägga en vacker gräsmatta[7] med blomsterrabatter[18]. En bred sandad gång[6] leder från gatan ända fram till ingången. Om man följer sidogången till vänster, kommer man till en liten grind[16]; bakom den ligger kökträdgården[17].

Min vän är en stor blomsterälskare. Han har anlagt ett litet växthus[14], som han är mycket stolt över och där han odlar många olika slag av blommor[15].

(2. DELEN. SAMTAL.)

Förlåt, är det här ingenjör Bergstrand bor?

Ja, det är det, och det är ingenjörn själv som står där på gången.

Är det han där med överrocken?

Nej, det är en vän till honom, kapten Vestberg. Ingenjörn, det är den andre med pipan i munnen.

Jaså, det är ingenjör Bergstrand.

Ja, han pekar just på växthuset.

Vad är det för blommor där i växthuset?

På så långt håll är det inte lätt att se.

Men vad är det för blommor där i rabatten framför huset?

Det är rosor, tror jag.

Vad är det för runt föremål, som hänger där inne i hallen?

Jaså, det där. Jo, det är en gonggong.

Vad använder man den till?

Så snart gonggongen ljuder, vet alla i huset, att maten står och väntar.

Vilken av de båda herrarna är äldst, mån tro?

Det kan jag inte säga bestämt, men jag tror, att det är kapten Vestberg.

Finns det många sådana här trevliga villor här i trakten?

Ja då, det finns hundratals härute i Stockholms omgivningar.

Är det kanske bekant, vad ingenjör Bergstrand har betalt för sin villa?

Nej, det har jag inte hört. Men jag förmodar, att den kan vara värd en trettio — trettiofem tusen (30.000 — 35.000) kronor. Kanhända har den kostat ända upp till fyrtio tusen (40.000), för tomten är ganska stor.

På „Gustav Adolfs torg".

1. Trottoar.
2. Fotgängare.
3. Trafikkonstapel.
4. Refuge.
5. Droskbil.
6. Paketbil.
7. Spårvagn.
8. Cyklist.
9. Buss.
10. Lastbil.
11. Båglampa.
12. Hållplats.
13. Parkeringsplats.
14. Operan.
15. Slottet.
16. Riksdagshuset.
17. Staty.

På „Gustav Adolfs torg".

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Vi stå nu på Gustav Adolfs torg, den mest centrala platsen i Stockholm. Mitt emot oss se vi den stora, breda Norrbro, som leder över Strömmen och förenar de norra stadsdelarna med Gamla staden och Södermalm. Bron är därför en mycket viktig trafikled.

Mitt på torget står en ryttarstaty[17] av konung Gustav II Adolf. Den stora byggnaden till vänster är Operan[14]. Till höger, på torgets västra sida, ligger „Arvfurstens palats", där Utrikesdepartementet har sina lokaler. Om vi gå ned till bron, ha vi en storartad utsikt över Strömmen. Vi se här bland annat (bl. a.) Riksdagshuset[16] och Slottet[15], Nationalmuseum och Skeppsholmen.

Från alla håll komma här privatbilar, droskbilar[5], spårvagnar[7], bussar[9], lastbilar[10], paketbilar[6] och cyklister[8] i en ständig ström. Bullret är öronbedövande. Det hela ser ut som ett enda virrvarr, innan man hunnit få klart för sig den stränga ordning, som här gäller för trafiken. Vid mynningen av bron på en refuge[4] står en trafikkonstapel[3] och leder rörelsen med sina signaler. Bakom statyn[17] finns en parkeringsplats[13] för bilar.

Från torget för Fredsgatan västerut. Följa vi den ett stycke, komma vi till Drottninggatan, en av stadens förnämsta affärsgator. På båda sidor ligga stora affärshus med sina butiker, banker, restauranger och kaféer. Trängseln är mycket stor under dagens brådaste timmar. Det är svårt att alltid bevara sinnesnärvaron i larmet och brådskan. Fotgängarna[2] få hålla sig till trottoaren[1].

Om kvällarna äro gatorna upplysta med elektriskt ljus. Gatlyktorna[11] stå vid kanten av körbanan. Affärernas skyltfönster, fasadbelysningen och ljusreklamerna bidraga också till att göra gatorna nästan lika ljusa och livliga som om dagarna.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Är det första gången som min herre är i Stockholm?

Nej, visst inte, jag har varit här flera gånger förr.

Då känner Ni säkert till staden lika bra som en infödd stockholmare?

Å nej. Jag går ständigt och jämt vilse, precis som när jag var här första gången.

Då kanske Ni tillåter, att jag följer med ett stycke?

Tack, det var mycket snällt. Men jag skall ända upp till Karlavägen. Hur skall jag egentligen gå för att komma närmaste vägen dit?

Jo, fortsätt då Kungsgatan fram till Stureplan. Sedan går Ni Sturegatan utmed Humlegården, så kommer Ni direkt upp till Karlavägen. Men det är rätt långt att gå till fots. Det tar åtminstone en kvart. Vill Ni inte hellre ta en bil? Därborta står en som är ledig.

Det är kanske lite onödigt ändå. Finns det inte någon buss till Östermalm?

Jo, det gör det visst, men ingen som passar för Er härifrån. Men Ni kan ta spårvagn, linje 2. Här har vi just en hållplats[12], på andra sidan gatan.

Tack, det blir bra. Där kommer tvåan (2: an).

Ja, då får jag säga adjö och önska Er mycket nöje i Stockholm.

Adjö. Och tack för sällskapet!

. . . . . .

Hotellet.

1. Hotellet.
2. Vestibulen; hallen.
3. Resande.
4. Fröken.
5. Kontoret.
6. Hissen.
7. Trädgården.

Hotellet.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Då jag sista gången var i Stockholm, bodde jag på Grand Hotell. Det är ett mycket vackert hotell[1], som ligger på Blasieholmen med en härlig utsikt över Strömmen och Kungliga Slottet.

När man stiger in, kommer man först till den stora, med växter smyckade vestibulen[2]. Det var en mängd resande[3] där. De hade antingen nyss kommit eller skulle snart resa. Jag gick genast till kontoret[5] och bad fröken[4] där att låta mig få ett bra rum, icke alltför dyrt.

Men eftersom hotellet var nästan helt och hållet upptaget, så hade jag icke mycket att välja på. Jag måste helt enkelt ta det rum, som ännu var ledigt, en trappa upp, med badrum till. Det var därför tämligen dyrt.

Portiern ropade på en hisspojke, som förde mig i hissen[6] till andra våningen. Rummet, som han visade mig, föll mig mycket i smaken, och jag beklagar inte alls, att jag måste betala lite mer, än jag egentligen från början hade tänkt mig.

Mitt rum hade utsikt över Strömmen. Med stort intresse iakttog jag den livliga rörelsen både på gatan nedanför och därute på det blåa, glittrande vattnet.

Måltiderna serverades i stora matsalen. Under tiden spelade en utmärkt orkester. Annars uppehöll jag mig mest i den stora hallen eller i rökrummet, eller också läste jag tidningar och tidskrifter i läsrummet. När vädret var vackert, satt jag gärna ute på verandan, där man varje afton fick höra särdeles god musik.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Ja, nu är vi framme! Det är vårt hotell, inte sant?
Ja, det är det. Där står ju „Järnvägshotellet". Skall jag hålla utkik efter vårt bagage, eller vill du sköta om den saken?

Ja, jag skall ta reda på våra saker och betala chaufförn.

Då frågar jag under tiden efter hos portiern, om det finns några rum lediga.

Det är bra. Och var kan jag träffa dig sedan?
Jag väntar på dig nere i hallen.

Dröj bara inte för länge.
Nej, jag skall komma, så snart jag kan. Se där är ju redan stadsbudet. Han har gått fort, skall jag säga.

. . . . . .

God dag. Kan jag få två enkelrum med bad?
Har min herre beställt?
Nej.

Jag skall se efter. Det finns två rum lediga en trappa opp, med bad till. Det är rum nummer etthundrafyra (104) och etthundrafem (105).
Jag hoppas, de är tysta.
Ja, det är de. De ligger vid ändan av korridoren och åt trädgården[7] till.

Vad är priset på dem?
De kostar tillsammans tjugo kronor dygnet.
Jaha, då ska vi ta dem.

Tänker herrarna stanna här länge?
Jag skulle tro, det blir en vecka åtminstone.
Då får jag be herrarna vara vänliga skriva in sig här i gästboken.

Ja, det är det vanliga förstås: tillnamn, förnamn, nationalitet, hemort, födelseort, födelsedag. Är det bra så?

Ja, det är alldeles riktigt. Tackar så mycket. Här är nycklarna. Var så god, här är hissen. Kappsäckarna kommer opp med detsamma.

På restaurangen.

1. Kyparen.
2. Gästerna.
3. De dansande.
4. Orkestern; musikkapellet.
5. Bordet.
6. Bordslampan.
7. En flaska vin.
8. Iskylaren.
9. Vinglaset.
10. Rätterna.
11. En stol.
12. En tallrik.

På restaurangen.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

I de större svenska städerna finns det gott om hotell, restauranger, kaféer och matserveringar. De stora hotellen ha egna matsalar, som se ut ungefär så, som bilden här bredvid visar.

Gästerna[2] serveras vid småbord[5]. Varje bord[5] har, som vi kunna se, sin egen lampa[6]. Under måltiderna spelar ett musikkapell[4] glada melodier eller modärna danser. Nu för tiden dansar man ju gärna, till och med under måltiderna. En plats i bortre delen av salen, till höger om musikestraden, är reserverad för de dansande[3].

En kypare[1] kommer just med en bricka, på vilken han bär en flaska vin[7] och två vinglas[9]. Flaskan ställer han genast ned i iskylaren[8].

En annan kypare[1] står till vänster om byffén, där vi se en rad av fat med olika kalla rätter[10].

Alla gästerna äro i högtidsdräkt, — damerna i aftontoalett, herrarna i frack — så som det brukar vara på de förnämsta hotellen.

Billigare kan man äta på mindre restauranger.

Det är vanligt, att man ger dricks-pengar, tio procent (10 %) av räkningen.

Måltidstimmarna äro mycket växlande på olika håll i Sverige. I Stockholm och andra större städer äter man numera lunch och middag: lunch omkring klockan ett, och middag klockan sex eller sju. Bor man i en svensk familj, kan man vara säker på att få en stadig frukost, med gröt och mjölk, ägg och skinka eller någon annan varmrätt samt kaffe.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Vaktmästarn, är det här bordet ledigt?

Nej, det har nyss blivit upptaget. Men fönsterbordet därborta är ledigt.

Nåväl, då sätter vi oss där. Får vi se på matsedeln!

Var så god. Vi har här en middag till 4.5o, tre rätter och smörgåsbord, och en till 3 kr., två rätter och smörgåsbricka. Eller kanske herrarna behagar äta à la carte?

Ja, jag vet inte riktigt. Vad tycker herr Ekman?

Jag för min del skulle föredra à la carte. Låt oss se, vad vi kan få!

Jag skall be om smör, ost och sill, gädda med kokt potatis och smält smör, lammkotletter med ärter och blomkål, och så frukt. Men vad skall grosshandlarn själv ha?

Ja, jag skall börja med oxsvanssoppa, sedan vill jag ha rostbiff med grönsaker. Fisk bryr jag mig inte om. Efteråt en dessert.

Vilken dessert behagas det? Vaniljglace eller jordgubbar med vispad grädde?

Nej, det ska vi inte bry oss om. Jag tar färsk krusbärskompott i stället!

Önskar herrarna snaps?

Nej tack, inte brännvin. Men vi ska ha en kopp kaffe och ett glas punsch efteråt.

Och vad behagar herrarna dricka till maten? Vin eller öl?

Ja, jag för min del skulle gärna vilja ha pilsner.

Ja, då gör vi så. Två pilsner alltså.

. . . . . .

Vaktmästarn, nu kan vi få kaffet! Och så ska vi be om ett par cigarrer, 3o-öres.

Det skall strax komma.

. . . . . .

Vaktmästarn, får jag betala! Sätt alltsammans på en nota!

Det blir tillsammans 13 kr. och 5o öre. Var så god, 15 kr., det är jämnt.

Järnvägsstationen.

1. Järnvägsstationen.
2. Tåget.
3. Biljettluckan.
4. Perrongen.
5. Stationskarlen.
6. Kupéen.
7. Järnvägsvagnen.
8. Lokomotivet; loket.
9. Kolvagnen.
10. Godsvagnen.
11. Lokomotivföraren.
12. Eldaren.
13. Tidningskiosken.
14. Järnvägstelegrafen.
15. Järnvägsrestaurangen.
16. Väntsalen.
17. Toalettrummen.
18. En koffert; resgodset.

Järnvägsstationen.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Nu för tiden reser man mycket mera än förr. Och man reser på ett helt annat sätt. Om vi bara tänka oss några årtionden tillbaka, hur mycket har ej förändrats sedan dess! Ångbåtar och järnvägar fanns det visserligen redan då, men däremot varken automobiler, flygmaskiner eller luftskepp. Numera färdas man långa sträckor i bil, och flygmaskinen har fullständigt slagit igenom som ett bekvämt och omtyckt befordringsmedel. Kanske kommer med tiden också luftskeppet att spela en roll i samfärdseln.

Alltjämt ha dock järnvägarna det ojämförligt största antalet resande på sin lott. En station ser nu för tiden helt annorlunda ut än förr. Äldre tiders lokomotiv[8] äro rena dvärgar i jämförelse med våra dagars jättemaskiner med sina väldiga kolvagnar[9]. Genomgångsvagnar, restaurationsvagnar och sovvagnar kände man icke heller till.

På vår bild se vi den luftiga hallen i en modärn järnvägsstation[1].

Invid den närmaste perrongen[4] håller ett tåg[2], på tredje spåret från höger räknat. Det skall snart avgå. De resande stiga på. Stationskarlarna[5] lasta in det polletterade resgodset[18] i godsvagnen[10]. Man håller just på med att växla. Lokomotivföraren[11] växlar in lokomotivet[8] på det rätta spåret. Eldaren[12] öser med skoveln in kol i eldstaden för att få upp det behövliga trycket i ångpannan. Nu är tiden inne. Konduktörerna stänga dörrarna. Stinsen ser till, att allting är klart. Så ger han signal till avgång. Loket[8] börjar arbeta, och vagnarna[7] sätta sig i rörelse.

På den andra perrongen står redan folk och väntar på det ankommande snälltåget. En dam går just till biljettluckan[3]. Andra stå och se på skyltningen i tidningskiosken[13]. Lite längre bort ligger telegrafen[14], och innanför den de andra tjänsterummen. Åt andra sidan till finna vi väntsalarna[16] och järnvägsrestaurangen[15].

(2. DELEN. SAMTAL.)

När går snälltåget till Malmö?
Tjugo och fyrtio (20: 40). Men Ni måste skynda Er, om Ni skall hinna. Skulle Ni komma för sent, så kan Ni ta det andra nattåget tjugoen och tjugofem (21: 25). Det är också snälltåg med sovvagnar.

Nå, jag skall försöka, om jag kan komma med det första. Stadsbud! Tag och polletera de här båda kappsäckarna!

Finns det biljett redan?
Nej.
Då gäller det att skynda sig. Det är i allra sista minuten.

En andra klass, Malmö, snälltåg, och en polletteringsbiljett. Vad blir det tillsammans?
Trettiofem och tjugofem (35: 25).

Se här! — Vill stadsbudet nu skynda på med kappsäckarna! Var kommer man ut till snälltåget?
Jo, följ med den här vägen! Där borta är spärren, som man skall igenom. Jag kommer strax efter med biljetten och polletteringsmärket.

. . . . . .

Konduktörn, var finns en andraklassvagn?
Längre fram!

Stadsbudet, se till att jag kan få en bra hörnplats i färdriktningen! Rökkupé. — Låt oss försöka här! Följer restaurationsvagn med det här tåget?
Nej, det gör det inte. Men té och smörgåsar serveras om en stund i vagnarna.

Här har vi en bra kupé[6], och det finns gott om plats. Här ska vi stanna. Var snäll och lägg kappsäcken och filten i nätet! Handväskan kan vi låta ligga på soffan så länge. Vad blir jag skyldig?
En och tjugofem (1: 25).

Se här, var så god.
Tackar. God afton!

Postkontoret.

1. Postkontoret.
2. Brevlådan.
3. Expeditionen; kassan; luckan.
4. Tjänstemannen.
5. Paketet.
6. Tidningar.

Postkontoret.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Om någon vill köpa frimärken eller skicka av ett rekommenderat brev, måste han gå till posten. Varje stad, varje köping, varje stationssamhälle har sitt eget postkontor[1]. I Stockholm finns det, utom Centralpostkontoret vid Vasagatan, ett flertal mindre postkontor i de olika stadsdelarna.

Låt oss nu göra ett besök i ett sådant postkontor! Större delen av rummet är avsedd för allmänheten. Bakom disken sitta tjänstemännen[4], som expediera. Deras arbete är fördelat på olika avdelningar. Om man har ett ärende på posten, bör man sålunda noga ge akt på de skyltar, som finnas över de olika luckorna[3]. Vänder man sig till oriktig expedition[3], spiller man endast bort tid i onödan. Här står exempelvis: „Inlämning av värdeförsändelser. Frankotecken." Där lämnar man in brev, som skola rekommenderas eller assureras och köper frimärken och brevkort. På en annan skylt läsa vi: „Postanvisningar. Postgiro. Postsparbank", på en tredje: „Tidningsprenumeration", på en fjärde: „Korsbandsförsändelser", på en femte: „Paket".

Trafiken härinne är synnerligen livlig, särskilt under middags- och eftermiddagstimmarna. Springpojkar komma med högar av paket[5] eller med massor av trycksaker[6], som skola sändas som korsband.

Vill man sända av brev, som man själv har försett med frimärken, behöver man inte gå till posten med dem. Man frågar blott efter närmaste brevlåda[2]. Vanligen finns det två sådana vid sidan av varandra: den ena för brev, den andra för trycksaker. Frimärket fäster man helst i övre högra hörnet av kuvertet.

Telegram kan man i Sverige inte avsända från postkontoren. Det sker vid särskilda telegrafstationer. Där finner man också telefonhytter till allmänhetens tjänst.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Förlåt, var ligger närmaste postkontor?
Följ den här gatan fram till tredje tvärgatan! Sedan ligger det strax på höger hand.

Vilka tider är det öppet?
Från klockan 8 f. m. (åtta förmiddagen) till 6 e. m. (sex eftermiddagen).

Och telegrafen?
Den är öppen hela dygnet.

. . . . . .

Får jag ett häfte tioöres och ett häfte femöres frimärken och fem brevkort!
Var så god. Det blir tillsammans tre och femtio (3 : 50).

Vad kostar ett brev till Finland?
Samma porto som inom Sverige: intill tjugo (20) gram femton (15) öre.

Nå, men till Tyskland?
Det är vanligt utlandsporto: tjugofem (25) öre, om brevet inte väger över tjugo (20) gram.

När kan det här brevet vara framme i Berlin? Det är brådskande.
Ja, det är för sent för att det skall kunna komma med morgontåget. Nu kan det inte vara i Berlin förrän i morgon kväll. Men med luftpost skulle det säkert gå tolv timmar fortare, och det kostar bara 20 öre extra.

Ja tack, då sänder vi det med luftpost. Så har jag ett par lokalbrev, som jag skulle vilja få till adressaten fortast möjligt.
Lokalporto tio (10) öre, expressavgift trettio (30) öre per styck, tillsammans åttio (80) öre.

Får jag lämna en postanvisning här också?
Nej, det är i kassan 6, längst opp till vänster.

Tackar.

Årstiderna.

1. Solen.
2. Träd och buskar.
3. Lövet.
4. Gräset.
5. Fågeln.
6. Höet.
7. Lantbrukaren; bonden.
8. Skogen.
9. Snön.
10. Himlen.

Årstiderna.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Året indelas i fyra årstider: våren, sommaren, hösten och vintern.

Om våren vaknar naturen ur sin långa vintersömn. Solen[1] skiner allt varmare dag för dag. Knopparna svälla på träd och buskar[2], och lövet[3] spricker ut, friskt och grönt. Ängar och hagar börja också grönska. Flyttfåglarna[5] vända tillbaka från Södern; man hör dem sjunga och kvittra överallt. På åkrarna plöjer man och sår, och trädgårdarna fyllas med vårblommor. Himlen[10] är blå och utan moln.

Sedan kommer sommaren. Solen stiger allt högre, och det blir varmt. Skolorna sluta sitt arbete, och många familjer flytta till sina villor och sommarställen på landet. Juni är de ljusa nätternas tid. Efter midsommar börjar för lantbrukaren[7] en bråd tid. Först kommer slåttern, och doften av nyslaget hö[6] fyller luften. Under tiden mognar säden, den mejas och köres in i ladorna.

Efterhand bli dagarna kortare och nätterna kyliga. Om mornarna är gräset[4] vått av dagg, och det ligger ibland dimma över ängarna. Lövet på träden skiftar i gult, brunt och rött och faller till sist ned på marken. Det är höst, och vintern närmar sig redan. Alla slags bär och frukter mogna nu. I skogarna[8] plockar man blåbär och lingon.

Omsider ha vi vintern här med köld och frost. Snart faller snön[9], och det ligger is på sjöarna. Träden stå kala; himlen är grå och mulen. Vid vägarna ligga ofta höga drivor. Och ändå kan en vinterdag på landet vara underbart uppfriskande för kropp och själ.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Hur många månader är det på året?
Tolv.

Vad heter de?
Januari, februari, mars, april, maj, juni, juli, augusti, september, oktober, november, december.

Hur många dagar är det i var månad?
Det är något olika. Februari har tjugoåtta (28) dagar, under ett skottår tjugonio (29); april, juni, september och november har trettio (30) dagar; de övriga trettioen (31).

Hur många dagar är det på hela året?
Trehundrasextiofem (365) eller trehundrasextiosex (366).

Och hur många veckor?
Femtiotvå (52).

När kommer våren till Sverige?
Den är givetvis senare än på kontinenten. I Stockholmstrakten står björkarna gröna först i maj, och körsbärsträden blommar mot slutet av månaden.

Är det mycket varmt om sommaren?
Å nej, i allmänhet inte. I juli kan det vara tryckande varmt, men då kommer vanligtvis ett åskväder och rensar luften.

Hurudana är höstarna?
Ofta mycket vackra. Man kan räkna på soliga dagar, klar luft och jämn väderlek. Men i oktober börjar höststormarna på allvar, och man måste vara beredd på ett och annat snöfall.

Vilka träd finns det i de svenska skogarna?
Mest barrträd, i synnerhet tall och gran.

Vilka lövträd är de vanligaste i Sverige?
Boken växer bara i de södra landskapen, eken ända opp till Dalälven, björken över hela landet. Vidare al och asp, rönn och sälg. I parker och alléer planterar man mest alm, lind och lönn.

Lek och idrott.

1. Hoppa hage.
2. Spela kula.
3. Hoppa bock.
4. Åka sparkcykel.
5. Rulla band.
6. Kasta boll.
7. Leka blindbock.
8. Slå snurra.
9. Hopp; längdhopp.
10. Spjutkastning.
11. Kulstötning.
12. Löpning.
13. Fotboll.
14. Stavhopp.
15. Diskuskastning.
16. Skridskoåkning.
17. Sparkstötting.
18. Kälkåkning.
19. Skidlöpning.
20. Skridskosegling.

Lek och idrott.

1. DELEN. BESKRIVNING.)

Att leka hör till människans natur. Varje levnadsålder och varje årstid har sina särskilda lekar. Små flickor hoppa hage[1], leka blindbock[7], och kurra gömma, men helst av allt kasta de boll[6]. Pojkar spela kula[2] och slå snurra[8], åka sparkcykel[4] eller rulla tunnband[5]. Är de flera kamrater tillsammans, går det med liv och lust. Då hoppa de bock[3] eller leka jägare och hund.

Gamla svenska folklekar leva på sina håll ännu kvar med friskt liv.

Idrotten står i Sverige högt och är mycket populär. Liksom gymnastiken har den till syfte att göra kroppen smidig och sund. I allmänhet har varje socken sin idrottsplats och sin idrottsförening. Främst står kanske fotbollen[13]. Skolpojkar, studenter, arbetare — alla sparka boll, och tävlingar pågå hela sommaren igenom. Om vintern spelar man bandy nästan lika ivrigt.

På Stockholms Stadion och de större städernas idrottsplatser pågå tävlingar i allmän idrott: löpning[12], längdhopp[9], höjdhopp och stavhopp[14], spjutkastning[10], kulstötning[11] och diskuskastning[15].

Simkonsten har gamla anor. Över hela landet finnas simsällskap, som ha till uppgift att främja simkunnigheten och anordna uppvisningar.

Vinteridrotten intar en viktig plats i nordbornas liv. Så snart marken är täckt med snö, åka barnen kälke[18] och sparkstötting[17]. Så tagas skidor och skridskor fram. Skidlöpning[19] är en äkta nordisk idrott, som med lika stort nöje idkas av barn som av vuxna.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Nej, god dag, gamle idrottsman! Det var många år se'n vi råkades sist. Vad sysslar du med nu för tiden? Är det fortfarande fotboll, som är din älsklingssport?

Ja, jag försummar aldrig någon av de stora matcherna. Det vill säga, numera deltar jag bara som åskådare.

Förr var du ju med i ett berömt fotbollslag?

Jo jo män, jag spelade höger inner för det mesta. Men ibland var jag center halvback, ja till och med målvakt. Men det är tio år se'n nu.

Du har med andra ord lagt opp?

Ja, men bara fotboll, inte allmän idrott. Löper gör jag fortfarande. Jag tränar just för 5000 (femtusen) meter och är i ganska god form. Men du skall inte tro, att jag precis tänker sätta något nytt rekord, inte.

Och hur är det med skidorna? Dem har du väl inte helt och hållet lagt å sido, hoppas jag.

Skidor blir man aldrig för gammal till att åka. Om fjorton dar reser jag opp till Åre ett slag. Där skall vara riktigt finfint före just nu, har jag hört. Och då kan du tro, att det är riktigt i gång däroppe, både med skidor och bobb. Jag skulle vilja föreslå dig att ta ledigt och följa med.

Det skulle vara mycket roligt, men jag har inte tid den här månaden. Jag får nöja mig med morgongymnastik och tennis en gång i veckan.

Det är i alla fall synd, tycker du inte det, att vårt sportspråk är så fullt av främmande ord?

Ja, visst är det det. Men det är inte så lätt att ändra. De flesta sportsgrenarna har kommit från England, och därför har vi mestadels engelska termer. Men i vintersporten är vi i alla fall våra egna läromästare. Och det är ju vackert så.

Ferierna på landet.

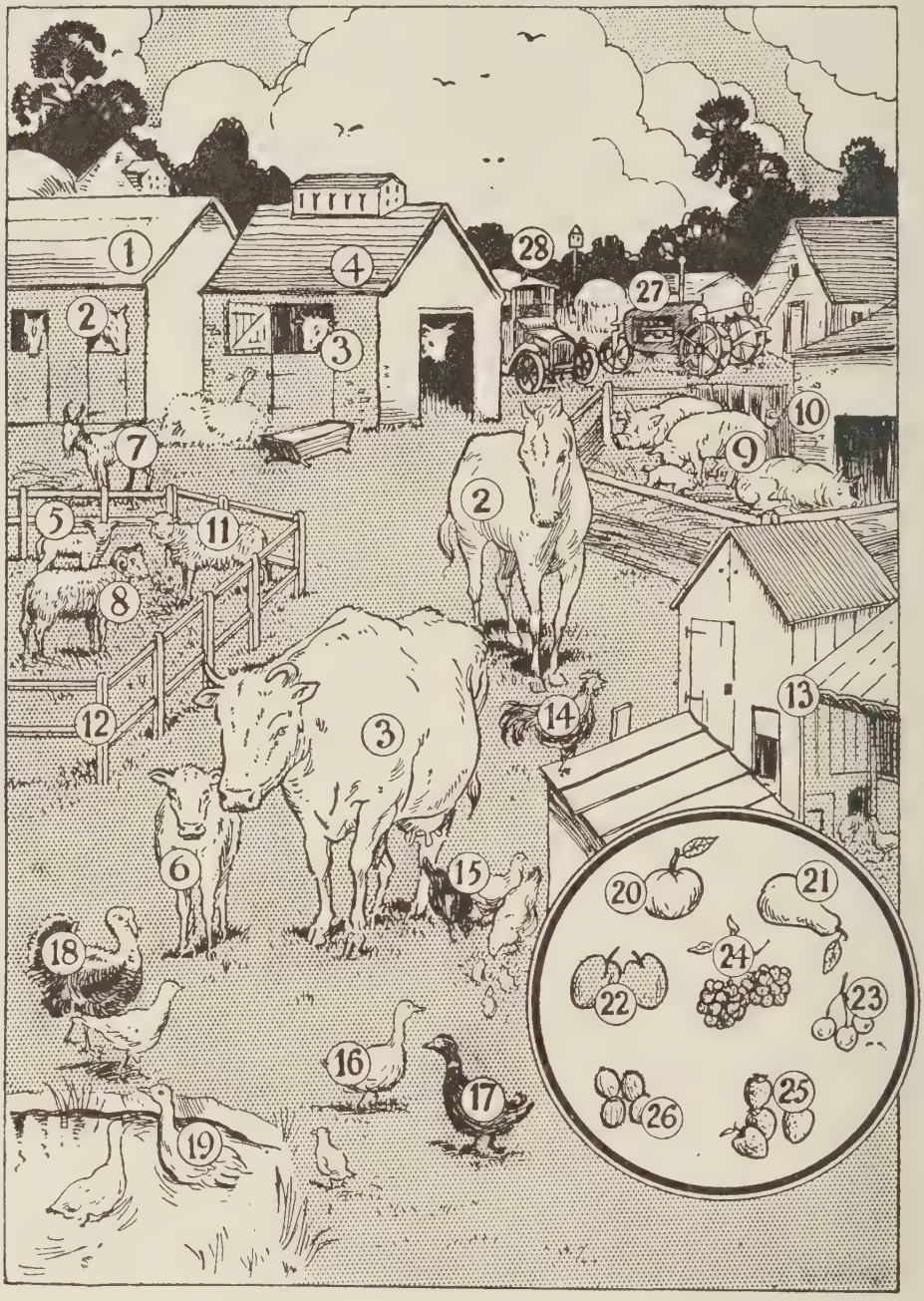

1. Stallet.
2. Hästen.
3. Kon.
4. Ladugården.
5. Lammet.
6. Kalven.
7. Geten.
8. Fåret; baggen.
9. Svinet.
10. Svinhuset; svinstian.
11. Fåret; tackan.
12. Fårfållan.
13. Hönshuset.
14. Tuppen.
15. Hönan.
16. Ankan.
17. Ankan; ankbonden.
18. Kalkonen; kalkontuppen.
19. Gåsen.
20. Äpplet.
21. Päronet.
22. Plommon.
23. Körsbär.
24. Hallon.
25. Jordgubbar; smultron.
26. Krusbär.
27. Traktorn.
28. Lastbilen.

Ferierna på landet.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

När jag var pojke, tillbragte jag nästan varje år mina sommarferier hos min farbror på landet. Han var lantbrukare och hade en stor, präktig gård. Till den hörde ett par hundra tunnland odlad jord, åker och äng och dessutom väldiga skogar och betesmarker. Det var alltid mycket att göra, och det var det roligaste, jag kunde tänka mig, när jag fick följa med förvaltaren och hjälpa till med det ena eller det andra.

Stallet[1] var särskilt min förtjusning. Min farbror hade inte mindre än fjorton hästar[2] och därtill några fölungar. Numera har han endast två ridhästar kvar; de andra har han ersatt med traktorer[27] och lastbilar[28]. Oxar ser man inte heller längre på landet.

Till gården hörde en mängd kreatur. Korna[3] stodo i sina bås i den nybyggda, modernt inredda ladugården[4], och för kalvarna[6] fanns det särskilda kättar. Fårfållorna[12] voro fulla av får[8, 11], och små söta lamm[5]. Det fanns också ett par getter[7]. I svinstian[10] bodde svinen[9] och smågrisarna.

Min farbror lade mycket an på fjäderfä. I hönshuset[13] vimlade det av tuppar[14] och hönor[15] och kycklingar. På gården spatserade kalkonerna[18] omkring, och i dammen plaskade ankorna[16, 17] och gässen[19].

Själva boningshuset hade flyglar på ömse sidor. Mitt på den öppna gårdsplatsen stod en gammal lind.

Bakom gården låg en härlig fruktträdgård. Träden dignade om höstarna av frukt: söta och sura äpplen[20], saftiga päron[21], plommon[22] och körsbär[23]. Massor av bärbuskar buro varje år väldiga skördar av hallon[24], krusbär[26] och vinbär. Vi barn höllo helst till i jordgubbslandet, där vi kunde äta oss sjuka på jordgubbar[25] och smultron.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Hur dags brukar du stiga upp, Karl, när du är ute hos din farbror på landet?

Vi stiger alltid opp klockan sex (6).

Varför måste ni vara oppe så tidigt?

Jo, vet du, det är alldeles nödvändigt, om man skall hinna med någonting. Vi ska mata hönsen och bära in äggen och släppa ut korna på bete, se'n de har blivit mjölkade. Och mycket annat.

Skall du ut på landet nästa sommar också?

Kanske. Det har åtminstone varit fråga om det.

Det måtte vara bra skönt för dig, när du har varit hela vintern i staden.

Ja, det är verkligen en underbar känsla, att inte behöva springa till skolan om morgnarna. Och så slipper man ju på landet de där besvärliga stärkkragarna. Luften är också mycket renare och friskare på landet än på gatorna i staden.

Men får man inte arbeta förskräckligt mycket på landet?

Jo, nog finns det alltid mycket att göra, det är klart. Men du förstår, att jag behöver inte göra mera hos min farbror, än jag har lust till.

Jag har aldrig varit på landet under sommarlovet.

Å, har du inte det? Då m å s t e du göra det nästa år. Du kan helt enkelt följa med oss till Värmland. D e t skulle du ha gott utav. Och du behöver minsann inte vara rädd för att du skall överansträng a dig.

Men tror du verkligen, att jag f å r? Och att din farbror vill ta emot mig?

Ja, d e t kan du lita på. Han är alltid glad, när det kommer främmande och han har huset fullt av folk.

Det vore verkligen roligt! T ä n k om vi båda skulle få vara tillsammans nästa år på landet!

Vid kusten.

1. Kusten.
2. En badande.
3. Stranden.
4. Hotellet.
5. Pensionatet.
6. Havet; sjön.
7. Promenaden; strandvägen.
8. En dam.
9. En herre.
10. Barn.
11. Tältet.
12. Badhytt; badhus.
13. Badhytt på hjul.
14. Böljor; vågor.
15. Sanden.
16. Ett slott.
17. En fästning.
18. En kanal.
19. Bryggan.

Vid kusten.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Under den hetaste tiden av sommaren är det uppfriskande med några dagar ute vid havet[6]. Det finns många vackra platser att välja på i skärgården utanför Stockholm. Föredrar man saltare vatten, kan man resa till någon av badorterna på Västkusten eller i Skåne. Var och en kan vara säker på att finna ett hotell[4] eller ett pensionat[5], som passar för hans smak.

Bilden här bredvid föreställer en badort i Syd-Sverige, med bred, solbelyst sandstrand. Låt oss se närmare på den! Stranden[3] är full av badande[2], damer[8] och herrar[9] om varandra. De tillbringa där större delen av dagen. Man hyr en badhytt[12, 13] eller ett tält[11], antingen för dagen eller för längre tid; där kläder man av sig, och sedan steker man sig kanske en stund i den varma sanden, innan man kastar sig i de friska böljorna[14]. Vi se en man, som just kommer upp ur vattnet. Han måtte bli stark och frisk, om han badar så varje dag hela sommaren. De små barnen[10] roa sig med att bygga slott[16] och fästningar[17] i sanden[15]. När de tröttna på det, kunna de gräva kanaler[18], plocka snäckor och musslor, plaska i vattnet och låta sina små kroppar sköljas av vågsvallet. Ja, för de små är stranden ett verkligt paradis. Men också de äldre njuta av livet i fulla drag.

Om man inte vill bada, kan man göra en promenad på den vackra strandvägen[7] eller ut på den långa bryggan[19]. Är vädret lämpligt, kan man kanske följa med en fiskare i hans motorbåt ut till sjöss. Den som är road av segling, kan naturligtvis inte tänka sig att tillbringa ferierna annat än vid kusten.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Nå, Gustav, var tänker du vara med din familj i sommar?

Ja, det är inte bestämt än. Men vi brukar vara vartannat år i fjällen och vartannat år på Västkusten. Nu var vi på fotvandring i Norrland i fjol, så vi kommer väl att hamna på någon badort i år, kan jag tro. Klipporna och skären i Bohuslän lockar mig verkligen på nytt.

Jag för min del föredrar nog Gotland och Visby. Det är en underbar stämning över den gamla staden, och om man önskar vila och ro, kan jag inte tänka mig en bättre plats. Men i år har min hustru och jag tänkt att göra en biltur i södra delen av landet, och då skulle det vara bra, om vi kunde lämna barnen på någon badort i Skåne eller Halland under tiden.

Ja, för dem skulle det givetvis vara mycket bättre att ligga och sola sig på badstranden än att sitta hela långa dagen i den täckta bilen. Men vad tänker du göra? Lämna dem på något pensionat?

Nej, det tror jag inte. Vi hyr i stället ett par rum åt dem och skickar med vår barnjungfru. Då kan vi vara alldeles trygga för dem. Och det ställer sig i varje fall mycket billigare. På de stora badorterna är ju allting så förfärligt dyrt.

Det har du naturligtvis rätt i. För min del vill jag nog gärna roa mig en smula under min korta ledighet. Jag deltar gärna i societetslivet, om inte för annat, så för att träffa nya människor och stifta nya bekantskaper. Däri består för mig en stor del av nöjet och trevnaden vid en badort.

Ett besök i Stockholm.

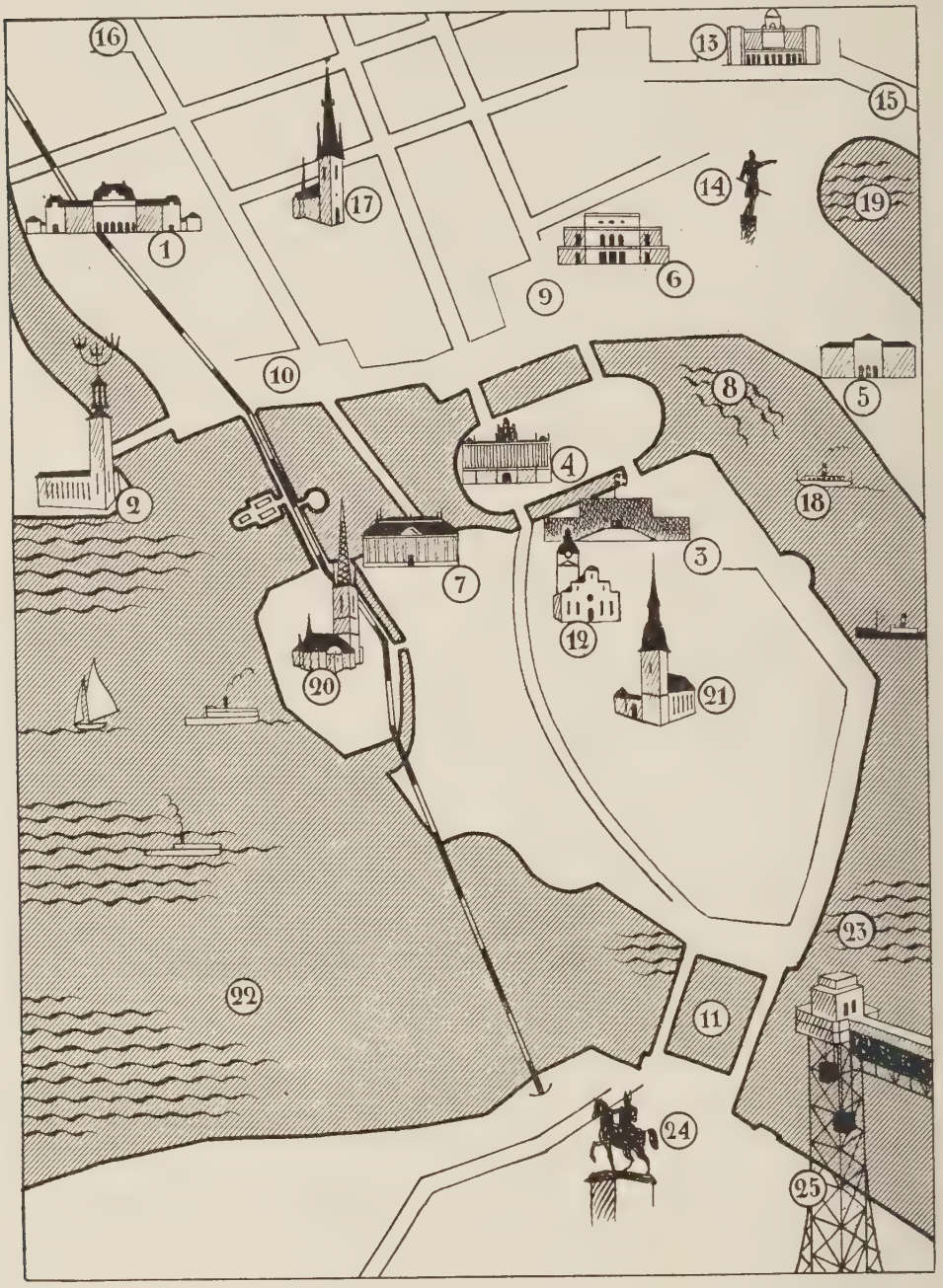

1. Centralstationen.
2. Stadshuset.
3. Slottet.
4. Riksdagshuset.
5. Nationalmuseum.
6. Operan.
7. Riddarhuset.
8. Strömmen.
9. Gustaf Adolfs torg.
10. Tegelbacken.
11. Slussen.
12. Storkyrkan.
13. Dramaten.
14. Kungsträdgården.
15. Strandvägen.
16. Norra Bantorget.
17. Klara kyrka.
18. Strömfärja.
19. Nybroviken.
20. Riddarholmskyrkan.
21. Tyska kyrkan.
22. Mälaren.
23. Saltsjön.
24. Karl Johans torg.
25. Katarinahissen.

Ett besök i Stockholm.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Min gode vän Erik har lovat att i nästa månad besöka mig här i Stockholm. Han har aldrig varit här förr. Själv har jag bott i Stockholm en längre tid och känner staden ganska bra. Jag gläder mig därför åt att få visa min vän de förnämsta sevärdheterna i vår vackra huvudstad.

Först tar jag honom med mig till Stadshuset[2]. Från det höga tornet få vi den bästa utsikten över hela staden med de glittrande vattnen, från Mälarens[22] skogkransade höjder i väster bort mot Saltsjön[23] i öster. Här redogör jag för min plan för dagen och pekar ut de platser, som vi skola besöka eller blott flyktigt gå förbi: de olika stadsdelarna, kyrkorna, torgen, parkerna.

Från Tegelbacken[10], där spårvagnar från alla håll mötas, göra vi en rundtur genom några huvudgator: Drottninggatan, Kungsgatan och Birgerjarlsgatan. Trafiken är rätt livlig nu på förmiddagen, och man kan få ett intryck av affärslivet i Stockholm. I sakta mak vandra vi sedan, förbi Dramaten[13], utåt den soliga Strandvägen[15] till Djurgårdsbron.

Vi äro nu trötta på att gå. Vi ta därför färjan över till Slussen[11]. På Strömmen ligga en mängd fartyg för ankar: flottans gråa pansarbåtar, vita lustjakter och tunga lastångare med svarta skrov.

I gamla staden ge vi oss god tid. I de slingrande gatorna och de smala gränderna känna vi oss förflyttade till länge sedan förflutna dagar. Naturligtvis försumma vi icke att bese de stora byggnader, som ligga här: Slottet[3], Riksdagshuset[4], Börsen, Storkyrkan[12], Riddarhuset[7].

Kvällen tillbringa vi på Operan[6] eller på någon av teatrarna. De följande dagarna anslå vi till museibesök. Min vän är historiker och ivrig att lära känna de skatter, som äro samlade i Nationalmuseum[5], Nordiska museet och framför allt på Skansen.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Vad ska vi ta oss för i eftermiddag? Ja, det vet inte jag heller. Jag är i varje fall ledig.

Föreslå någonting!
Vad skulle Doktorn säga om en liten utflykt till Drottningholm?
Ett utmärkt förslag! Men hur kommer vi dit? Med ångbåt, eller med buss?

Låt oss hellre ta en bil! Det går fortare och är trevligare.
Det är jag med på.
Hallå, chaufförn! Till Drottningholm! Men vi ska fara den nedre vägen över Norr Mälarstrand.

Tänk så vackert väder det är i dag! Inte en sky på himlen.
Och ändå regnade det i går så gott som hela dagen. Väderleken är verkligen ombytlig.
Mot kvällen blir det kanske kyligt. Jag har tagit överrocken med, för säkerhets skull. Man måste akta sig, så att man inte förkyler sig.

. . . . . .

Ja, nu är vi alltså framme.
Så vackert här är! Och en sådan härlig park, med lindalléer och gröna gräsmattor!

Ja, Drottningholm är för Stockholm vad Versailles är för Paris och Potsdam för Berlin, det är en plats rik på konst och historiska minnen. — Nästa söndag gör vi en tur ut i skärgården.

Är det inte mycket dyrt?
Nej, visst inte. Det behöver inte kosta oss mer än några kronor var.

Och hur lång tid tar det?
Ja det beror på. Till Möja längst ute i havsbandet kommer man på några timmar. Då får man se Vaxholm i förbifarten. Men vill man en gång riktigt lära känna, vad skärgården är, så bör man helst ha god tid på sig.

En sjöresa.

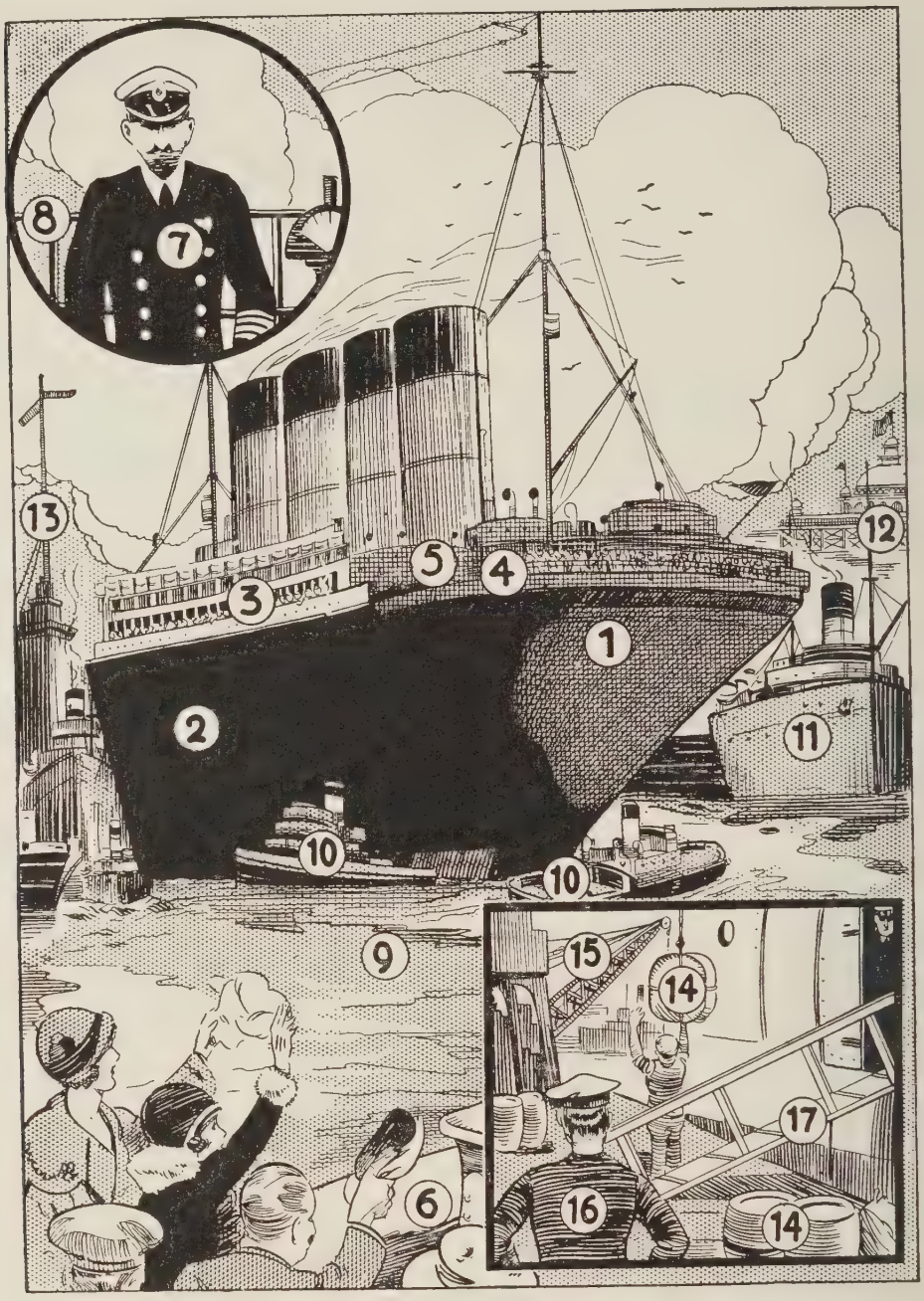

1. Fartyget.
2. Oceanångaren.
3. Däcket.
4. Relingen.
5. Passagerarna.
6. Kajen.
7. Kaptenen.
8. Kommandobryggan.
9. Hamnen.
10. Bogserbåten.
11. Skärgårdsbåten; kanalångaren.
12. Piren.
13. Signaltornet.
14. Lasten.
15. Lyftkranen.
16. Matrosen.
17. Landgången.

En sjöresa.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Har jag berättat för Er, var jag var häromdagen? Det var visst på torsdagen i förra veckan, om jag minns rätt. Jo, jag var i Göteborg för att ta farväl av min kompanjon, som skulle resa över till Amerika i affärer. Och då fick jag tillfälle att gå ombord på Kungsholm, Svenska Amerikalinjens nya stora motorfartyg, som Ni vet.

Vilka kolossala jättar dessa oceanfartyg[2] äro! När man står på landgången[17] och ser upp mot däcket[3], med dess skorstenar och höga master, då blir man ovillkorligen imponerad. Skärgårdsbåtar och kanalångare[11], som lågo förtöjda längre bort vid kajen[6], sågo så löjligt små och obetydliga ut.

Det tar tid att någorlunda orientera sig ombord på en stor båt[1]. Först uppsöker man sin hytt, och dit kan man taga med sig lättare bagage. Så gäller det att få reda på var matsal och toalettrum äro belägna, vilka sällskapsrum och promenaddäck som man har tillträde till, och vilka anordningar som för övrigt finnas för passagerarnas[5] nytta och trevnad.

Tiden gick hastigt, och jag måste omsider gå i land. Allting var redan klart för avgång. Lasten[14] var för länge sedan stuvad i lastrummen; med hjälp av de elektriska lyftkranarna[15] går det lekande lätt. Matroser[16] och styrmän sysslade här och där med de sista förberedelserna, och på kommandobryggan[8] stod kaptenen[7] och övervakade det hela.

Nu ljöd ångvisslan, landgången drogs in, bogserbåtarna[10] började sitt arbete, och långsamt vände fartyget sin stäv ut mot sjön. De flesta passagerarna stodo i aktern längs relingen[4] och vinkade och viftade avsked till sina vänner och släktingar på kajen[6]. Propellrarna rörde upp stora virvlar i vattnet, och det stolta fartyget gled sakta ut ur hamnen[9] förbi piren[12] och signaltornet[13], ut mot älvmynningen och fjorden och det öppna fria havet därbortom.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Se där ligger Finlandsbåten. Nu gäller det att hålla passen klara. Hur gör stadsbudet med vårt bagage?

Den stora kofferten sätter jag ner i bagagerummet, och sedan träffar herrarna mig uppe på däck med det övriga.

Tack, det är bra. Då kan vi gå ombord med detsamma. Ska vi sätta oss uppe på däck, eller vill du gå ner i salongen?

Jag tror jag stannar här på däck tills vidare. Jag vill ogärna gå miste om den vackra utsikten över staden och inloppet, allra minst en sådan här ljus vårkväll. Det blir månsken på förnatten, ser jag i almanackan. Där har vi redan stadsbudet med våra saker. Var snäll och sätt alltsammans på bänken här bredvid. Tack.

Det blåser rätt friskt, tror jag. Hoppas att vi inte får storm i natt.

Det vore verkligen ledsamt. Jag blir så lätt sjösjuk.

Få se, när vi kommer ut till sjöss. Litet rullning få vi nog pröva på, men det kan du väl stå ut med?

Nej, inte jag. Jag blir alldeles förbi, så snart båten börjar gunga.

Så stora vågor kan det knappast hinna bli. Det har varit lugnt väder hela dagen. Det är otur, att det skall blåsa upp just nu. Reser du ofta nu för tiden?

Å nej, inte så ofta som jag egentligen borde göra. Det kan inte hjälpas, att jag är en smula rädd för sjön. Jag har så svårt att tåla den.

Men varför flyger du inte då i stället?

Jag tror jag skall göra det nästa gång. Det kan i varje fall inte vara värre än en ordentlig sjögång. Och så kommer man ju mycket fortare fram.

Det tycks vara många finländningar ombord, mest svenskar; man hör det på den säregna accenten i deras uttal. Också en och annan ren finne.

Vet du, hur det är med tullen på finska sidan? Den brukar aldrig vara kinkig. Om jag minns rätt, sker den ombord, innan vi kommer fram till Helsingfors.

I varuhuset.

1. Varuhuset.
2. Avdelningen.
3. Disken.
4. Affärsbiträdet; försäljaren.
5. Affärsbiträdet; försäljerskan.
6. 7. Kunden.
8. Affärsbiträdet.
9. Paraplyn.
10. Handskarna.
11. Skinnväskor.
12. Hissen.
13. Spetsen.
14. Näsdukar.

I varuhuset.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

I dag på förmiddagen var jag inne på Nordiska kompaniet. Det var verkligen intressant. Jag har aldrig varit inne i ett sådant där stort varuhus[1] förr. Jag vandrade omkring hela förmiddagen från den ena avdelningen[2] till den andra. Biträdena[8] voro överallt vänliga och älskvärda, och jag kunde inte annat än beundra det tålamod, varmed de betjänade de olika kunderna[6-7]. Hur ofta hände det inte, att en kund gick sin väg utan att köpa det allra minsta, sedan han besvärat dem med att breda ut massor av olika varor på disken[3]. Det fanns säkerligen hundratals manliga[4] och kvinnliga[5] biträden och tjogtals olika avdelningar. Jag gick från den ena till den andra — från „Paraplyer[9] och käppar“ till „Handskar“[10], från „Skinnväskor“[11] till „Spetsar“[13], från „Skodon“ till „Livsmedel“ och „Köksartiklar“. Och jag for med hissen[12] upp och ned mellan våningarna.

När jag gick genom porslinsavdelningen, råkade jag plötsligt och oväntat en gammal god vän. Jag hade icke sett henne på många år. Hon har bott utomlands och hade alldeles nyligen kommit tillbaka på ett besök. Vi pratade om allt mellan himmel och jord, och så följdes vi åt upp på takterassen och drucko té tillsammans. Hon berättade för mig, att hon var gift och att hon nu var hemma för att sätta sin äldste pojke i en svensk skola. Jag hjälpte henne att köpa en del saker för gossens utstyrsel: strumpor, näsdukar[14], halsdukar och sådant. Jag kan icke säga, hur glad jag var att träffa henne; vi voro alltid så goda vänner, innan hon flyttade utomlands. Jag har icke sett henne på — låt mig se — femton hela år, åtminstone.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Förlåt, hur skall jag komma till handskavdelningen?

Därborta på vänster sida. Man går förbi ylleavdelningen och viker sedan av till vänster, så är handskavdelningen strax intill.

. . . . . .

Är det här man får köpa handskar?

Ja, det är det. Vad slags handskar önskas? Glacé eller renhud?

Får jag se på båda delarna.

Vilken storlek är det?

Jag har nummer sex och en halv, tror jag. Men kanske vi ska ta mått på handen för säkerhets skull.

Jag tror, att sex är lagom för glacé. Men för renhud är det nog bäst med sex och en halv. Hur passar de här? Jag kan särskilt rekommendera dem, de är verkligen präktiga och värda sitt pris.

Vad kostar de?

Sex och femtio (6: 50).

Nåja, då tar jag dem. Skoavdelningen, var ligger den någonstans?

Var god och följ med, så skall jag visa. Där, mitt emot linneavdelningen.

Tack så mycket.

. . . . . .

Vad för slags skor får det lov att vara, lackskinn eller mocka?

Lackskor, med höga klackar och en enda rem.

Här har jag ett par, som säkert passar i storleken. Kanske vi får lov att prova dem? . . . Hur känns de?

Jo, de tycks sitta rätt bra. I tårna är de alldeles lagom, men de är en smula trånga över vristen.

Jag tror, att de töjer på sig något, när man har dem på.

Tror fröken det? Ja, då tar jag dem. Vad kostar de?

Tjugotvå kronor.

Får jag då be Er skicka dem till fru Lindblad, Hotel Continental.

I cigarraffären.

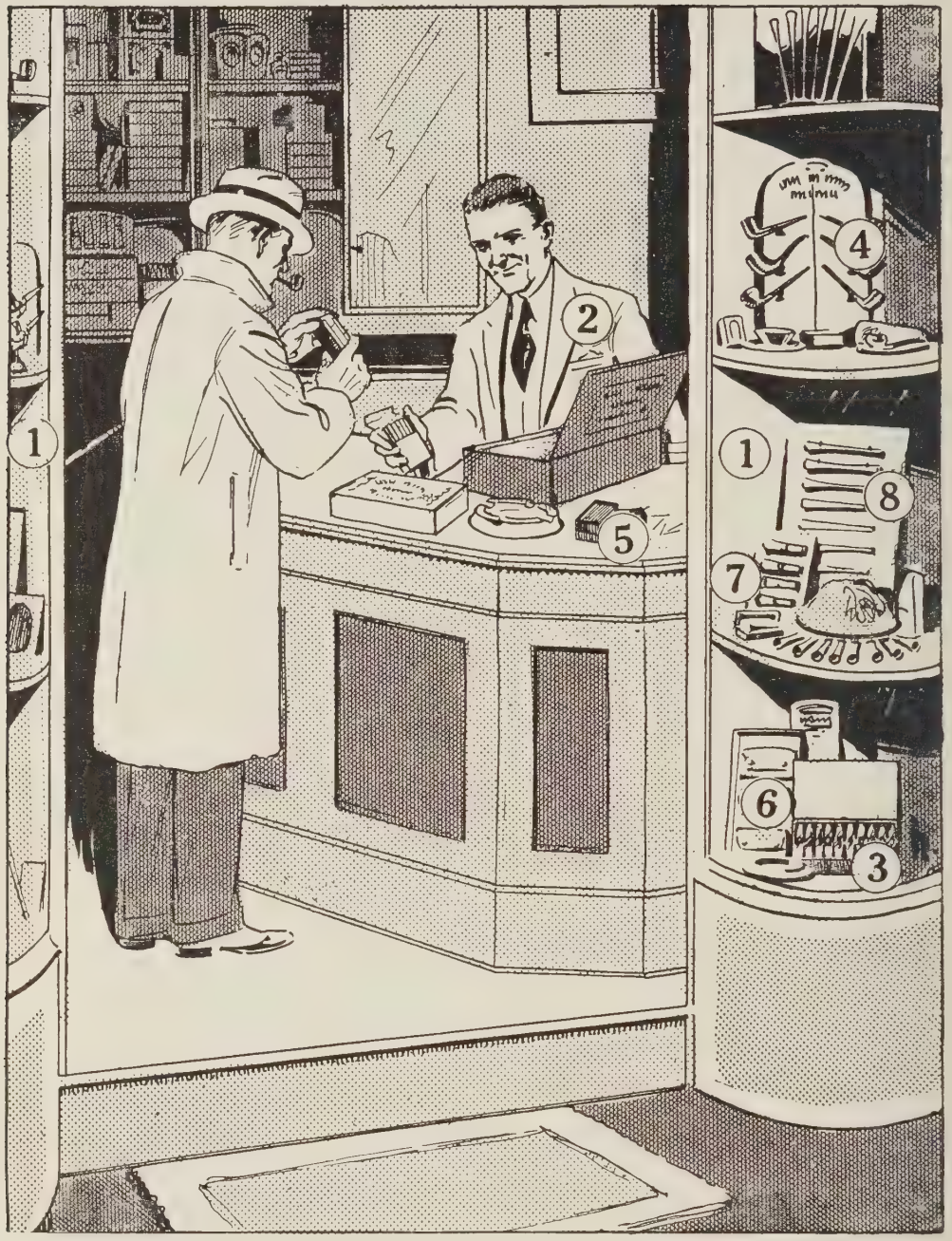

1. Skyltfönstret.
2. Tobakshandlaren.
3. Cigarrer.
4. Pipor.
5. Tändstickor.
6. Tobakspungar.
7. Cigarrmunstycken.
8. Cigarettmunstycken.

I cigarraffären.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

För några dagar sedan kommo vi att tala om butiker och butiksfönster. Men vi kunde omöjligen komma överens: min son var mest intresserad av sportaffärer, min dotter svärmade för boklådor, och min hustru höll på klädesaffärer och guldsmedsbutiker. Jag själv måste bekänna, att jag alltid har haft en liten svaghet för cigarraffärerna. Inte för att jag röker så särskilt mycket, men en god cigarr[3] då och då är verkligen ett behov för mig, det kan jag inte neka till.

Det är därför mycket lockande att i förbifarten betrakta de många olika märken, som finnas utställda i en cigarrbutiks skyltfönster[1] eller därinne på disken. Tycker man om cigarrer[3], kan man få sådana till vilket pris man vill betala, starka eller svaga, Monopolets egna tillverkningar eller importerade, i större eller mindre lådor. Om man föredrager cigaretter, kan man få finska, turkiska eller egyptiska, vilket man vill. Och om man röker pipa[4], så kan man välja mellan dussintals utmärkta sorter av piptobak.

Det finns mycket annat att köpa i en cigarrbutik: cigarr-[7] och cigarettmunstycken[8], cigarrfodral och cigarettetuier, cigarrsnoppare, cigarrtändare, tobakspungar[6] av gummi eller läder och naturligtvis tändstickor[5]. Svenska tändstickor äro ju kända över hela världen. Många tobakshandlare[2] sälja också tidningar och pappersvaror. Man kan hos dem köpa dagliga tidningar och veckotidningar, vykort, brevpapper och kuvert.

Tillverkningen och importen av tobaksvaror har i Sverige genom lag gjorts till ett statligt monopol, och detta utövas av ett bolag. Priset på de olika fabrikaten är detsamma över hela landet. För övrigt är själva tobakshandeln fri.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Vad får det lov att vara?

Jag skulle vilja ha fem tjugofemöres cigarrer, någon lätt sort.

Då skall jag be att få visa några olika märken. Här har jag fått in en alldeles ny cigarr, importerad, tysk; den ser särdeles bra ut, och jag tror, att jag kan rekommendera den. Det här är en synnerligen god cigarr för sitt pris, mycket omtyckt. T. o. m. kunder, som är mycket svåra att tillfredsställa, har varit mycket belåtna. Då kan jag pröva den.

Får vi inte ta en hel ask med detsamma?

Nej tack, fem stycken räcker för i dag. Så skulle jag vilja ha några cigaretter, turkiska, utan munstycke, för åtta, tio öre.

Här är en mycket god cigarett, för 10 öre. Jag är säker på att min herre kommer att tycka om den. Vi har den i förpackningar på både 25 och 50 stycken.

Låt mig få en ask på femtio.

Tackar. Någonting mera sedan?

Ja, jag skulle vilja ha ett paket piptobak, inte alltför stark.

De här båda sorterna är nog det allra bästa som finns att få i marknaden. Det är samma pris.

Ja, då kan jag ta ett paket av vardera. Vad blir det nu för alltsammans?

Vi ska se: cigarrer en och tjugofem (1 : 25), cigaretter fem kronor (5 : —), tobak två och åttio (2 : 80), tillsammans nio kronor och fem öre (9 : 05).

Kan jag få tillbaka på en tia?

Var så god, nittiofem öre (0 : 95).

Tackar så mycket.

God middag, god middag.

I frisörsalongen.

1. Frisören; barberaren.
2. Håret.
3. Barberarmästaren.
4. Rakkniven.
5. Kunden.
6. Kinden.
7. Hakan.
8. Tvållöddret.
9. Borsten.
10. Överrocken.
11. Soffan.
12. Tidningen.

I frisörsalongen.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Frisören[1] har blivit en viktig person i samhället nu för tiden. Ingen människa, man eller kvinna, ung eller gammal, kan reda sig utan honom.

En herre måste regelbundet låta klippa håret[2] och putsa skägget, förutsatt att han har något skägg eller några mustascher. Den som icke rakar sig själv, måste låta raka sig av barberaren[1]. Och sedan damerna nu också ha fått kort hår, måste de sköta det synnerligen omsorgsfullt. Hårfrisören[1] eller hårfrisörskan klipper håret, så att det passar till ansikts- och huvudformen, tvättar det, torkar det och ondulerar det.

Här se vi, hur det ser ut inne hos barberaren. Frisörmästaren[1] kan minsann inte klaga över brist på kunder[5]. Han och hans biträden ha fullt upp att göra hela dagen. Han själv står just och klipper håret på en herre; han håller en sax i den ena, en kam i den andra handen. Biträdet närmast honom rakar en annan kund[5]. Längre bort se vi en herre i hatt och överrock[10]. Han har just blivit färdig, och ett av biträdena borstar honom på ryggen. På soffan[11] sitta flera herrar och vänta på sin tur. Under tiden läsa de i tidningar[12] eller skämttidningar, som alltid finnas framlagda i en rakstuga.

Jag rakar mig alltid själv, med en rakhyvel. Min bror begagnar ännu en vanlig rakkniv[4]. De flesta herrar raka sig varje dag. Men äro vi en smula lata av oss, nöja vi oss med att göra det varannan dag. Jag har alltid ansett, att en herre bör raka sig själv. Det är inte särskilt trevligt att låta en annan gnida in tvållödder[8] i huden på ens kinder[6] och haka[7]. För att inte tala om att det är mycket bekvämare att raka sig själv hemma än att öda bort tid på att springa till rakstugan.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Vilken av herrarna är närmast i tur? Var så god och tag plats! Rakas eller klippas?

Båda delarna, tack. Håret först kanske. Vi tar maskin i nacken och på sidorna.

Håret börjar bli ganska tunt, kan jag se, här mitt uppe på hjässan. Det vore verkligen synd, om det skulle falla bort.

Ja, jag förstår, att jag snart kommer att vara flintskallig.

Vi har här ett utmärkt hårvatten, som är mycket verksamt mot mjäll och håravfall. Det vore kanske skäl att försöka det?

Tack, jag har redan prövat en hel del sådana där hårmedel, men de har varit alldeles utan verkan.

Ja, bara man inte får ångra sig sedan. Får vi ta något fett i håret? Det är rätt torrt.

Ja tack, en liten smula kanske inte skadar.

Blir det bra så med benan?

Något längre till vänster skall den vara. Tack, så är det bra.

. . . . . .

God dag, fröken. Jag har ringt och beställt tid till klockan ett.

Hur är namnet?

Fru Svensson.

Ja, det är alldeles riktigt. Var så god och sitt ner!

Jag skulle vilja ha håret tvättat och ondulerat. Någon klippning behöver jag väl inte i dag, eller hur?

Å nej, det kan gott vara. En vanlig ondulering med tång alltså?

Ja tack. Det är ändå bra mycket besvär man har med det här håret. Vad jag avundas dem, som har naturliga lockar!

Ska vi tvätta håret först och frottera hårbotten efter tvättningen?

Ja tack, det är jag tacksam för. Det känns alltid så uppfriskande.

Läkare och apotek.

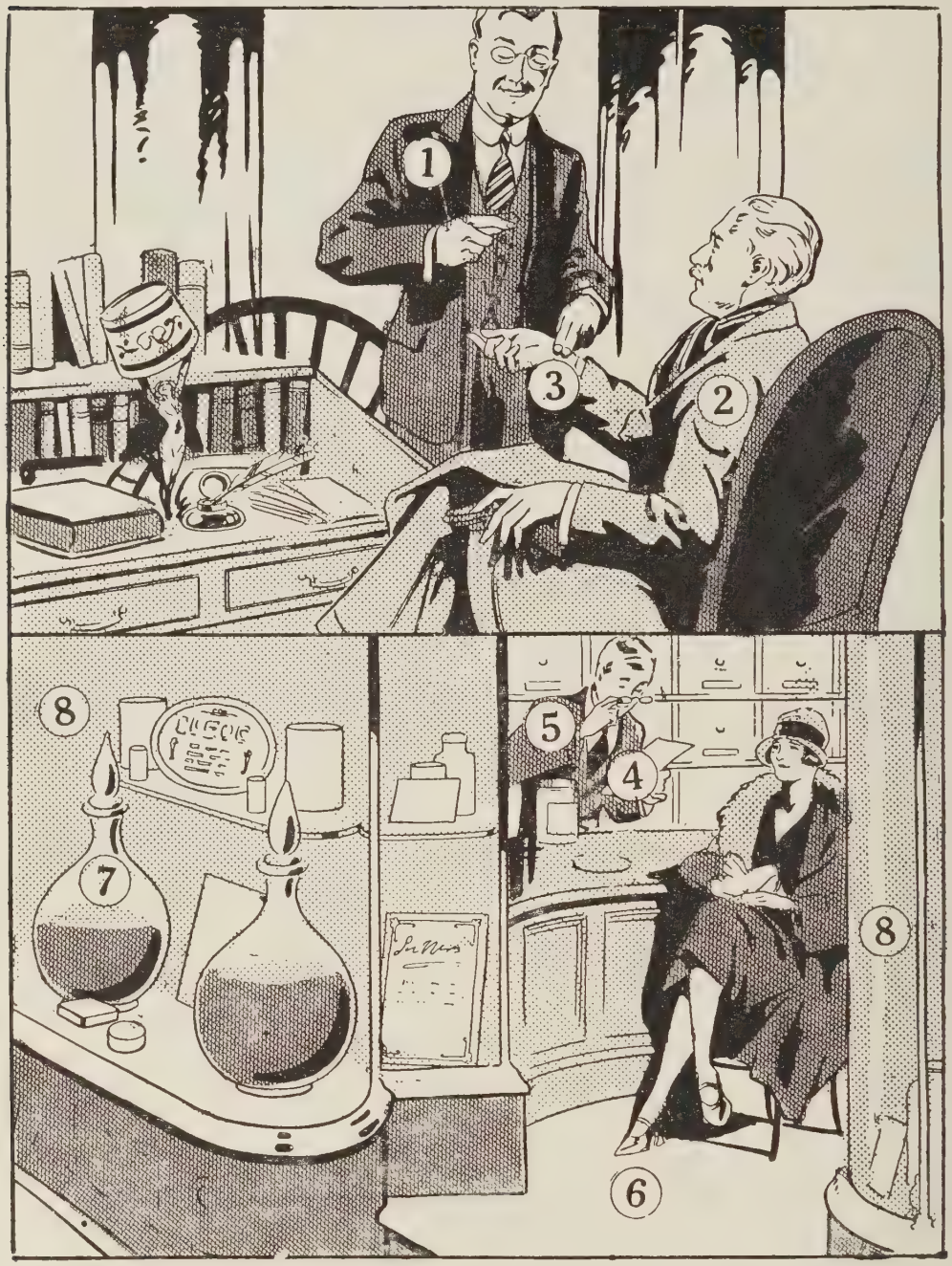

1. Läkaren; doktorn.
2. Patienten; den sjuke.
3. Pulsen.
4. Receptet.
5. Apotekaren.
6. Apoteket.
7. Flaskan.
8. Skyltfönstret.

Läkare och apotek.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Bland det allra otrevligaste man kan råka ut för är att bli sjuk, när man är ute på resa. Är man allvarligt sjuk, bör man inte dröja med att gå till en läkare[1] eller låta hämta honom. En erfaren läkare tar snart reda på var det onda sitter. Ofta ser han redan på ansiktet, vad som fattas patienten[2]. Sedan känner han på pulsen[3], ber att få se på tungan, lyssnar på bröstet och undersöker hela kroppen för att fastställa, om de inre organen: lungorna, hjärtat, levern, njurarna o. s. v. (och så vidare), fungera så som de ska göra.

För en tid sedan fick jag häftiga smärtor i högra sidan. Jag var rädd, att det kunde vara en blindtarmsinflammation. Jag for genast med ambulansen till sjukhuset och lät dem taga en röntgenplåt. En operation ville jag inte underkasta mig i onödan. Jag hade den gången verkligen tur; blindtarmen var det inget fel på.

Sedan blev min hustru sjuk. Hon låg till sängs i sex veckor, och vi måste ha en sjuksköterska för att vårda henne. Under den tiden blev jag nästan stamkund på apoteket[6].

För att få hålla ett apotek måste man i Sverige ha privilegium. Endast utbildade apotekare få driva handel med läkemedel. Har man fått ett recept[4] av doktorn[1], lämnar man det till apotekarn[5], och denne tillagar sedan medicinen. Naturligtvis kan man också få köpa en hel del apoteksvaror utan recept: pulver och piller, salvor, plåster m. m. (med mera).

På vår gata finns en kemikalieaffär; det är bara några steg att gå. Där köper jag för det mesta mina toalettsaker: tvål, badsalt och hårvatten, kammar och borstar. När jag behöver några förbandsartiklar: bomull, gasbindor o. dyl. (och dylikt), går jag också dit. Där finns t. o. m. (till och med) fotografiska artiklar av olika slag, och jag kan lämna in mina plåtar och filmer för att få dem framkallade och kopierade.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Kan jag få träffa doktorn?

Inte för ögonblicket. Han är just ute på sjukbesök och kommer inte hem förrän till sin mottagningstid kl. 11 (klockan elva). Var så god och stig in i väntrummet så länge. Det dröjer nog inte många minuter.

. . . . . .

God dag, doktor Allander.

Nej se, är det grosshandlare Eriksson. Hur står det till? Är det något som fattas?

Ja, jag har en längre tid inte känt mig riktigt kry. Jag sover dåligt om nätterna och har alldeles förlorat matlusten. Jag vaknar ofta med huvudvärk, och vissa dagar har det nog varit lite feber. Det är inte utan, att jag har varit lite orolig för min hälsa.

Har grosshandlarn varit förkyld?

Nej, inte alls. Ingen hosta, och inte ens lite snuva på hela vintern.

Nå, vi ska se. Jo, där har vi det. Tungan är alldeles vit. Vi ska ta och mäta blodtrycket. — Ja det tycks ju vara normalt. Det är tydligen magen, som är i olag. Men det är ingenting att oroa sig för. Jag skall ordinera någonting, som skall sätta matsmältningen i ordning igen. Och så får allt grosshandlarn hålla diet en tid framåt. Då kan vi nog hoppas, att allting blir bra igen. Grosshandlarn kan vara alldeles lugn.

Jag är mycket tacksam för allt doktorns besvär. Jag skulle vilja göra opp med detsamma. Vad blir jag skyldig?

Tack, 5 (fem) kronor.

Tackar så mycket! God morgon, doktorn!

. . . . . .

Se här har jag ett recept från doktor Allander.

Var så god och sitt ner! Det dröjer inte mer än tio minuter. — Se här, var så god! Där är flaskan[7]. Tjugo droppar i ett halvt glas vatten tre gånger dagligen före maten.

Hos skräddaren.

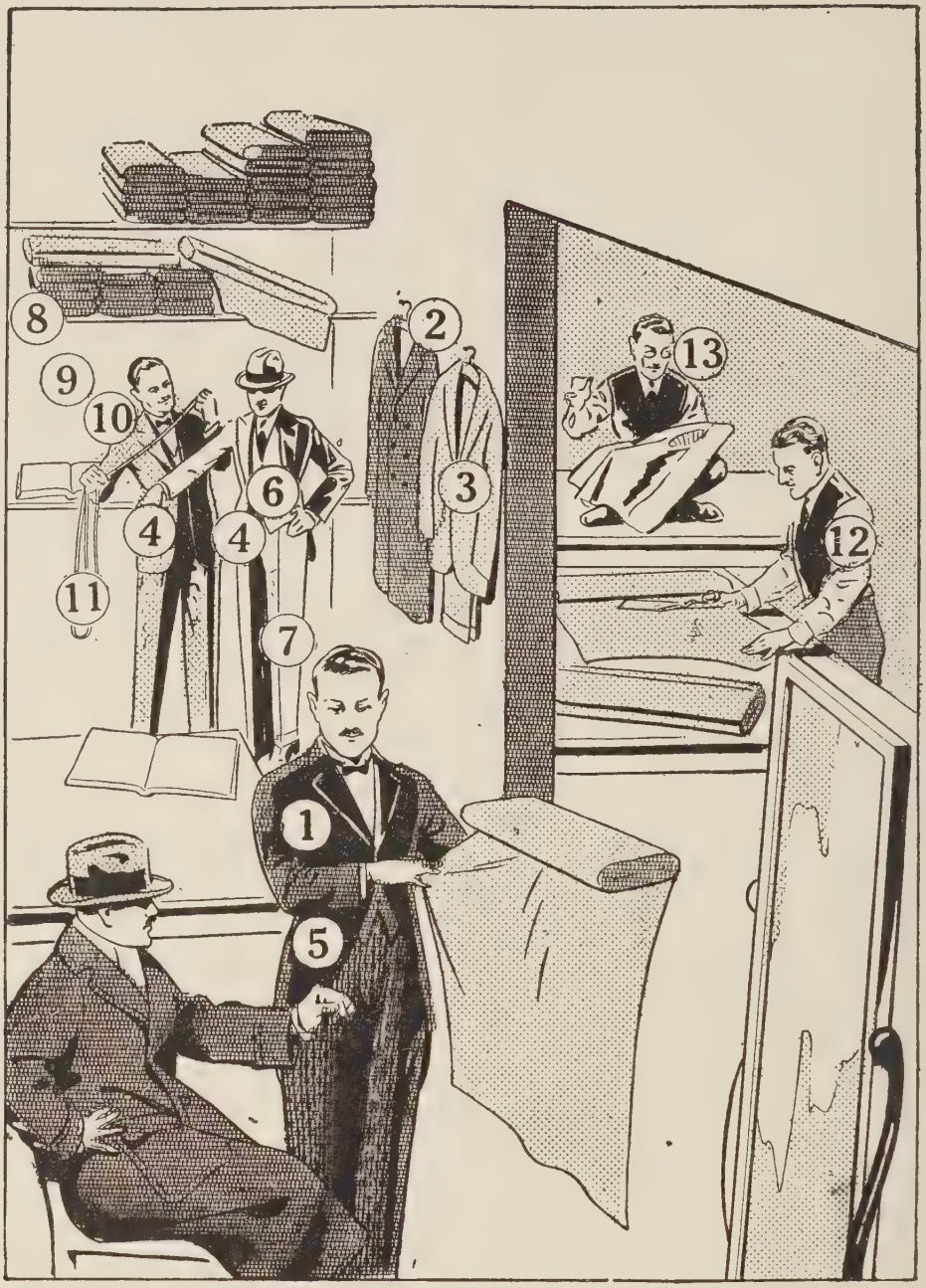

1. Skräddaren.
2. Överrocken.
3. Kostymen.
4. Rocken.
5. Jacketten.
6. Västen.
7. Byxorna.
8. Tygerna.
9. Provningsrummet.
10. Skräddaren; provaren.
11. Måttbandet.
12. Tillskäraren.
13. Skrädderiarbetaren.

Hos skräddaren.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

För några dagar sedan gick jag grundligt igenom min garderob. Det blev klart för mig, att jag inte kunde komma ifrån att skaffa mig åtskilligt nytt till vintern. Ett och annat hade blivit så omodärnt, att jag inte kunde vara riktigt klädd med det längre. Jag blev helt enkelt tvungen att gå till min skräddare[1].

Vad jag först och främst behöver, är en vanlig kavajkostym[3] till vardagsbruk. Förmiddagsdräkt[5] använder jag så sällan, men jag kan inte heller undvara en sådan. Jag måste sy mig jackett[5] och väst[6] av svart tyg och därtill ett par randiga byxor[7]. Kläder för högtidliga tillfällen, fester och bjudningar, har jag lyckligtvis, både smoking och frack. En vit frackväst är det enda i den vägen, som jag saknar.

Skräddaren hade just fått in nytt lager för säsongen. Det var synnerligen rikhaltigt. Han visade mig en mängd olika tyger[8] i alla möjliga färger och mönster, cheviot, kamgarn och engelsk tweed. Eftersom brunt för närvarande är modefärgen, bestämde jag mig omsider för ett gott brunt kamgarnstyg.

Tillskäraren[12] tog mått på mig i provningsrummet[9] och antecknade alla mina önskemål. Jag hoppas, att denna kostym skall lyckas bättre än den jag beställde i fjol. Den var inte riktigt lyckad i snittet; rocken[4] satt inte bra över axlarna. Annars kan jag livligt rekommendera min skräddare. Han har en duktig tillskärare[12] och skickliga arbetare[13] på verkstaden. Själv är han ytterst mån om att hans kunder skola bli nöjda och belåtna.

Min vinteröverrock[2] duger tills vidare, men en ny hatt måste jag ha. Ny regnkappa blir jag också tvungen att skaffa; men en sådan köper jag billigast färdigsydd i en konfektionsaffär. Då slipper jag också allt besvär med provning.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Jag skulle vilja beställa en vårkostym. Finns det några trevliga och bra tyger?

Får jag lov att besvära här framme. Här t. ex. (till exempel) har vi en lätt och mjuk cheviot i grått med fina ränder av blått och lila. Sådana här mönster är nu ytterst modärna.

För min del föredrar jag nog ett kamgarnstyg. Det för sig bättre, särskilt om man är smärt.

Alldeles riktigt. Här har vi då någonting särdeles förnämligt att bjuda på. Rocken skall i år göras något kortare och inte fullt så åtsittande. Det är klädsammare och ger ett mera ungdomligt utseende.

Nå, då bestämmer vi oss för en kostym av det här tyget.

Önskas ett eller två par byxor?

Tack, två.

Ett ögonblick, så kommer tillskäraren och tar mått.

Jag skulle också ha en överrock och en sportkostym med kortbyxor.

Sportkostymer ha vi i stort urval, färdigsydda, på vår konfektionsavdelning. Att låta sy en på beställning kan jag knappast rekommendera. Det ställer sig för dyrt. Till en överrock kan jag särskilt förorda det här tyget. Det är outslitligt och mycket litet känsligt för solsken och regn.

Vad skulle det kosta?

Hundrasjuttiofem (175) kronor.

Jag skall tänka på saken. När får jag komma och prova?

I övermorgon eftermiddag, om det passar. I slutet av veckan kan vi ha alltsammans färdigt.

Ja, det är inte så bråttom för min del. Tag hellre god tid, så att det blir alldeles oklanderligt.

Det kan min herre vara alldeles säker på, att det skall bli. Till full belåtenhet.

Sömmerskan och modisten.

1. Sömmerskan.
2. En dam.
3. En fröken.
4. Promenaddräkten.
5. Klänningen.
6. Kjolen.
7. Klänningslivet.
8. Blusen.
9. Kappa.
10. Aftonkappan.
11. Modejournalen.
12. Modeplanschen.
13. Biträdet.
14. Tillskärerskan.
15. Syateljén.
16. Dockan.

Sömmerskan och modisten.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Hösten har i år kommit oväntat tidigt. Den har verkligen överraskat mig. Jag hade ännu inte haft tid att tänka på min utrustning för vintern. Men så snart jag hade fått se den senaste modejournalen[11]. måste jag till min förskräckelse konstatera, att nästan alla mina vinterplagg hade blivit omodärna. Jag hade således ingenting annat att göra än att antingen så vitt möjligt modärnisera de gamla kläderna eller också låta sy nya.

Min sömmerska[1] lyckades ganska bra med att sy min veckade kjol[6] till en rak kjol. Blusen[8], som hörde till, kunde vi lätt nog få stilenlig; det behövdes bara några små isättningar med vit spets. Min promenaddräkt[4] av marinblått kläde, som jag trivs så bra med, dugde efter några obetydliga ändringar, men kappan[9] måste få nytt foder.

Nytt behövde jag därför inte skaffa mig mera än en balklänning[5] och en aftonkappa[10]. Det var för övrigt mer än tillräckligt för mig. Att beställa sig en ny toalett är ett helt företag, som kräver både omtanke, smak och beslutsamhet. När man äntligen med hjälp av modeplanscherna[12] någorlunda vet, vilken modell man vill ha, så återstår det att välja mellan dessa otaliga tygsorter och färgnyanser, som affären har att bjuda på. Jag bestämde mig till sist för en klänning av brokad. Den är, tycker jag själv åtminstone, alldeles förtjusande. Kappan tilltalade mig däremot inte så mycket till en början. Men så snart den gråa rävskinnskragen blivit sydd på den mörkblåa sammeten, var den helt enkelt bedårande. En dyrbar sällskapstoalett blev det visserligen, som jag i år har kostat på mig, men den är också väldigt elegant.

I modeateljén strax bredvid har jag beställt en chic liten hatt, som klär mig utmärkt och som passar förträffligt till min skräddardräkt.

(2. DELEN. SAMTAL.)

God dag, fröken, jag skulle vilja ha en mellanklänning, inte alltför dyr. Är det någon särskild färg?
Antingen beige eller brunt, inte alltför mörkt.
Och vad för tyg?
Crêpe de chine eller georgette eller marocain, det beror på.
Då tror jag, vi har någonting här som kan passa. Det är ett alldeles förstklassigt tyg och en modell, som är ytterst modärn. Jag tror, att storleken skulle vara lagom. Själva kjolen får vi kanske lägga ned en liten smula, men det är mycket lätt gjort.
Tar det lång tid?
Nej då, det är gjort på en liten stund. Om en timme kan det vara färdigt. — Här har jag för övrigt ett par mycket vackra klänningar, som vi, eftersom säsongen snart är slut, skulle kunna sälja till mycket nedsatt pris.
Ja, den här är ju förtjusande. Och den här är också ganska stilig.
Kanske vi kunde få lov att prova dem; så kan man lättare se, hur de tar sig ut. Var så god och stig in i provrummet där framme!
Den här klänningen tycker jag bäst om. Färgen är så fin och diskret, och tyget förefaller att vara av god kvalitet. Den är verkligen briljant. Och vad är priset?
Den har stått i etthundratjugofem (125) kronor; men nu kan vi sälja den för hundratio (110).
Den sitter bra, eller hur? Något lite för stor är den kanske över axlarna, och en smula för vid i midjan.
Jag skall genast skicka efter tillskärerskan[14], så hon får ändra det.
Hur snart kan jag få den?
I morgon afton, om det brådskar, annars i övermorgon.
Tack, det räcker.
Vart får vi lov att skicka den?
Till fru Valborg Lundström, Engelbrektsgatan 53, 4 trappor.

Tiden.

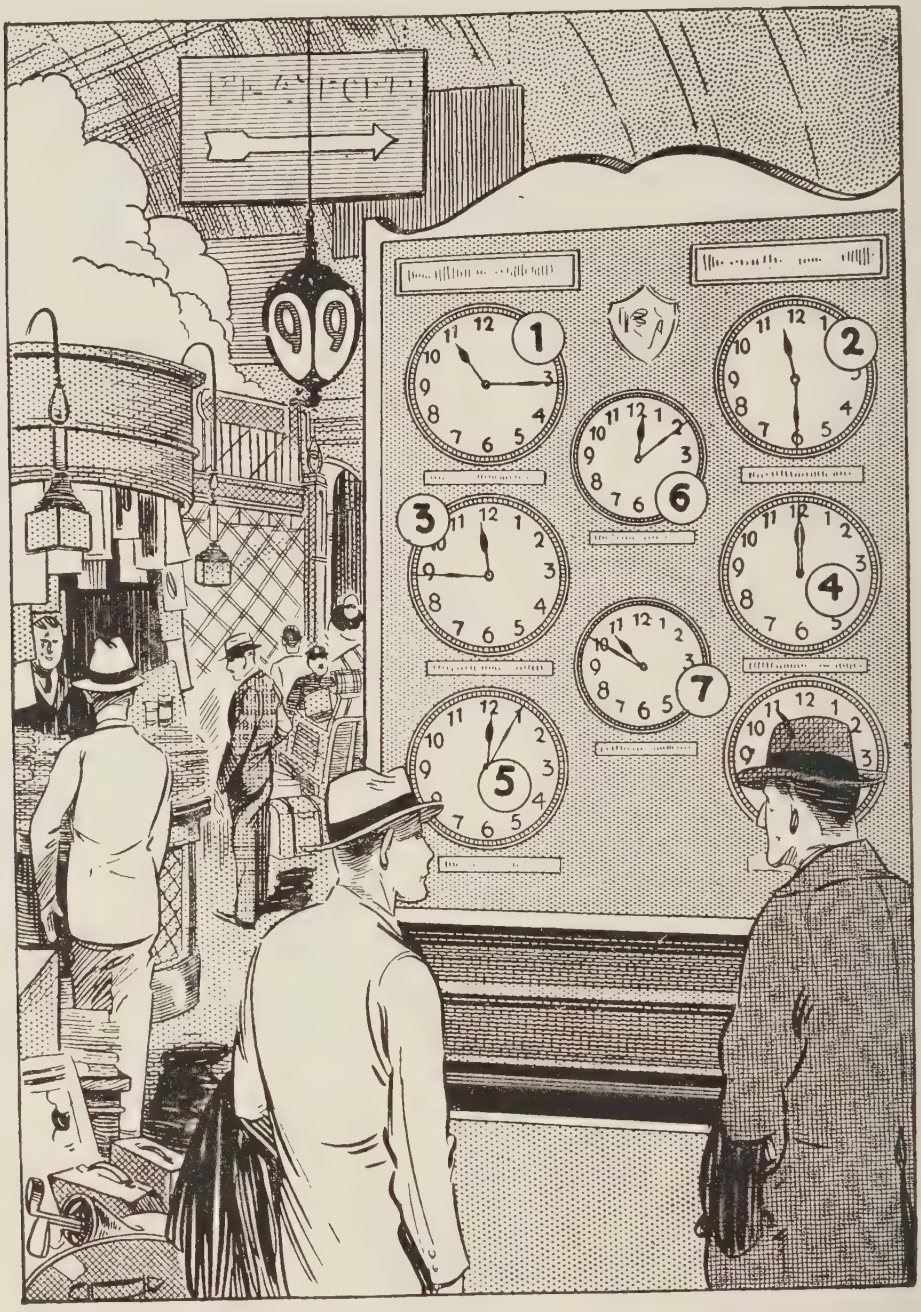

1. En kvart över elva.
2. Halv tolv.
3. En kvart i tolv.
4. Tolv.
5. Fem minuter över tolv.
6. Tio minuter över tolv.
7. Tio minuter i elva.

Tiden.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

När man skall göra en resa utomlands, gör man klokt i att på förhand noga lära sig, hur tiden anges där i det vanliga talspråket. Frågar man exempelvis, när ett tåg skall gå eller en båt skall komma, är det av vikt, att man uppfattar svaret rätt. I Sverige säger man: klockan är tolv[4], den är ett, två o. s. v. Halvtimmarna uttryckas på samma sätt: klockan är halv tolv (11.30)[2], halv ett (12.30), halv två (1.30) o. s. v. Kvarterna anges sålunda: klockan är en kvart över elva (11.15)[1], den är en kvart i tolv, eller den fattas en kvart i tolv (11.45)[3]. Minuterna uttrycker man på samma sätt: klockan är fem minuter över tolv (12.5)[5], den är tio minuter över tolv (12.10)[6], den fattas sjutton minuter i elva (10.43), den är tio minuter i elva (10.50)[7]. Naturligtvis kan man också säga så: klockan är elva och femton (11.15), tolv och tjugo (12.20), tio och fyrtiotre (10.43) o. s. v.

Järnväg och post räkna numera med tjugofyra timmar. Står det alltså i tidtabellen, att ett tåg ankommer tjugotre och femtioåtta (23.58) och avgår noll och fyra (0.4), så betyder det, att tåget kommer in två minuter före och går fyra minuter efter klockan tolv midnatt.

I brev ange vi datum på följande sätt: Stockholm den 17 maj 1930 (sjuttonde maj nittonhundratrettio). Årtal uttala vi alltid så; t. ex. 1879 (adertonhundrasjuttionio).

Ett telefonnummer uttalar man siffra för siffra, således t. ex. två, fyra, ett, noll (2410). Är numret femsiffrigt, delas det dock lämpligast i två grupper, t. ex. etthundratjugoåtta, tre noll (12830).

(2. DELEN. SAMTAL.)

Vad är en rätt klocka, om jag får besvära?

Min är sju minuter över halv åtta (7.37), men det är möjligt, att den går ett par minuter för fort.

Tackar så mycket. Min klocka fattas ännu tre minuter i halv åtta (7.27), så att den går väl något för sakta. Hur långt är det härifrån till stationen?

Det är något över en halv mil. Så det tar väl inemot en timme, om man skall gå till fots. Är det mycket bråttom?

Ja, jag skall till tåget 8.20 (åtta och tjugo). Jag får tydligen skynda mig, om jag skall komma i tid. Det går inte någon buss den här vägen?

Nej, det tror jag inte det gör. Men kanske jag kan få bjuda på en plats här i min bil? Jag skall just förbi stationen om en liten stund, och då kunde det ju passa bra.

Det var mycket vänligt. Jag är bara rädd, att jag vållar Er besvär?

Nej, inte det ringaste. Var så god och stig opp! Ett ögonblick bara, jag är strax tillbaka, och så far vi med detsamma.

Jag är verkligen mycket tacksam. Jag vet inte, hur det skulle ha gått för mig annars.

För all del. Ingenting att tacka för. Jag märker, att Ni är främling här på trakten.

Ja, jag har bara bott här en fjorton dagar; sedan den 15 juli, om jag skall vara noggrann.

Nå, hur trivs Ni här?

Alldeles utmärkt. Jag skulle ytterst gärna komma tillbaka hit ett annat år, om det låter sig göra.

Banken.

1. Bank.
2. Resebyrå.
3. Pengar.
4. Banktjänstemannen.
5. Kassan.
6. Sedel.

Banken.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Den som inte grundligt känner till myntväsendet i det land, som han reser i, kan lätt bli lurad och råka ganska illa ut. Sveriges myntväsen är byggt på decimalsystemet, det är därför mycket enkelt. En krona delas i hundra öre. Skiljemynt präglas av koppar och av silver. Kopparmynt finnas å 1, 2 och 5 öre; de kallas ettöringar, tvåöringar och femöringar. Vidare finns det silvermynt i följande valörer: 10, 25 och 50 öre, 1 krona och 2 kronor. De gängse benämningarna äro: tioöring, tjugofemöring, femtioöring, enkrona och tvåkrona. För högre belopp brukar användas papperspengar[6]. Sedlar[6] utgivas av Sveriges Riksbank å 5, 10, 50, 100 och 1000 kronor, Guldmynt brukas inte i allmänna handeln.

Utländska pengar[3] kan man växla i vilken bank[1] som helst. Man vänder sig till kassan[5] för „Utländskt mynt" och begär att få veta dagskursen för den myntsort, som man vill växla. Banktjänstemannen[4] räknar sedan ut beloppet och utbetalar det i svenska kronor.

Stannar man länge i ett land, är det lämpligt att öppna ett eget bankkonto. Att bära mycket pengar på sig är inte tillrådligt. Man kan tappa dem eller förlora dem på annat sätt.

Många besvärligheter under en resa kan man undvika, om man anlitar en resebyrå[2]. Den lämnar ut järnvägsbiljetter och biljetthäften för längre resor, ombesörjer sovvagnsbiljetter och platsbiljetter på tågen, beställer rum på hotellen och står gratis till tjänst med upplysningar av olika slag.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Jag skulle vilja växla en del utländska pengar. Går det för sig här?

Med största nöje. Vad är det som önskas?

Jag har här tio engelska pund, ett par hundra amerikanska dollars och lite tyska mark. Hur står kursen i dag?

Pundet står i 18 : 14 (aderton och fjorton), dollarn i 3 : 73 (tre och sjuttiotre) och marken i 89 : 07 (åttionio och sju).

Tack. Var då god och räkna ut, hur mycket det här blir i svenska pengar!

Ett ögonblick, så ska vi se. Det blir tillsammans 1232 : 25 (ett tusen tvåhundratrettiotvå kronor och tjugofem öre).

Vilka sedlar önskas?

1100 (elvahundra) i stora sedlar, resten i tior och femmor, en tia i silver. Det är alltid bra att ha lite småpengar.

Var så god.

Tackar. Kan jag sätta in pengar här också?

Var så god, i kassan[5] längst fram till höger.

Tackar så mycket.

. . . . . .

Jag skulle gärna vilja sätta in en del pengar. Kan jag få ett konto i banken?

Gärna. Ska det vara deposition eller sparkasseräkning? Räntan är densamma, för närvarande 4 % (fyra procent).

Jag skulle vilja ha det så, att jag kan betala med check.

Då får vi ta en checkräkning. Hur stor summa önskas?

10 000 kr. (tiotusen kronor). Det bör räcka en tid framåt.

Handel och industri.

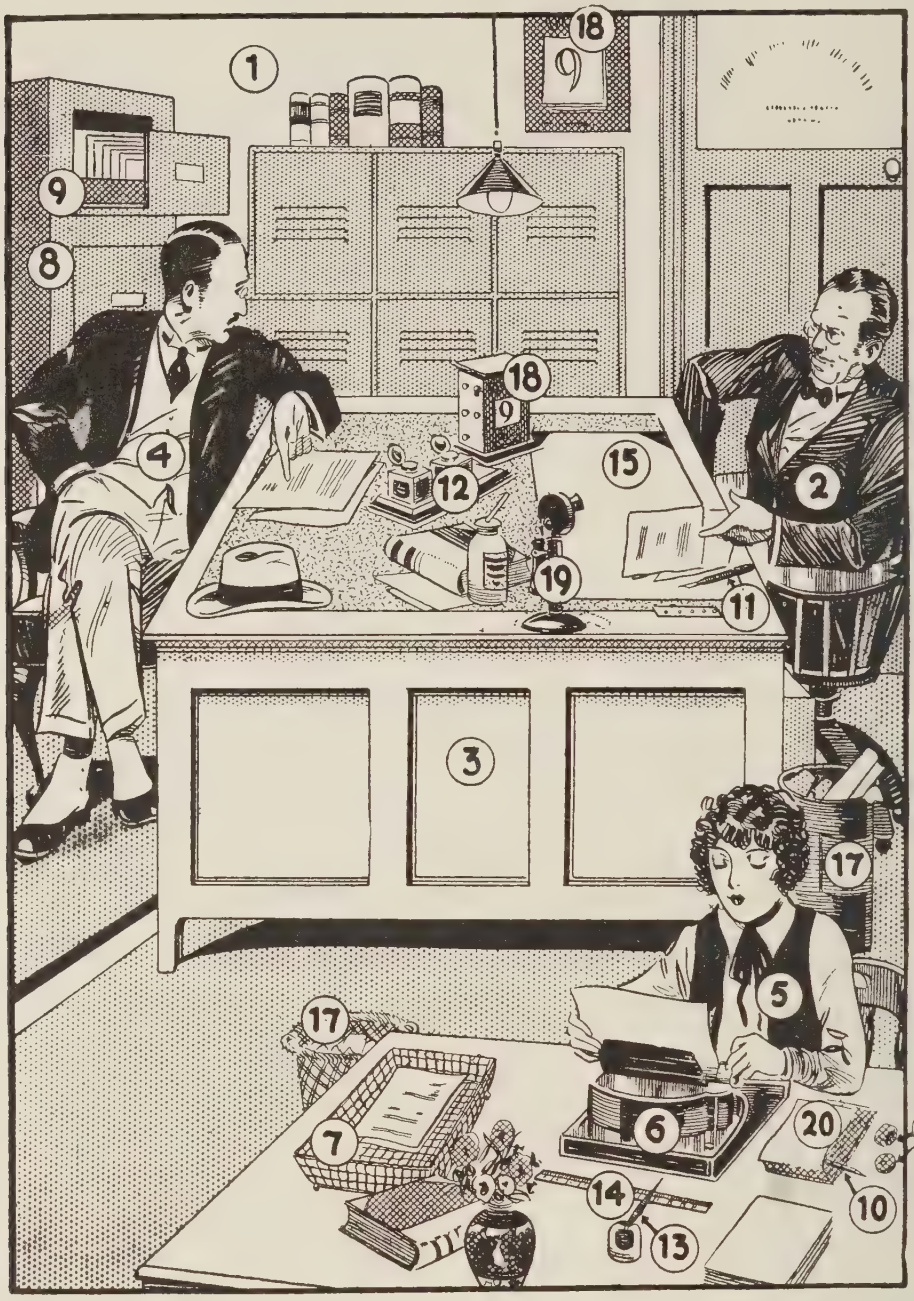

1. Kontoret.
2. Chefen; direktören.
3. Skrivbordet.
4. En besökande.
5. Maskinskriverskan.
6. Skrivmaskinen.
7. Brevkorgen.
8. Skåpet.
9. Brevregistraturet.
10. Blyertspennan.
11. Reservoirpennan
12. Bläckhornet.
13. Bläckpennan.
14. Linjalen.
15. Pulpetalmanackan.
16. Radergummit.
17. Papperskorgen.
18. Datumvisaren.
19. Telefonen.
20. Pappersblocket.

Handel och industri.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Sverige är av ålder ett bondeland. Huvudnäringar äro alltjämt åkerbruk och boskapsskötsel; de sysselsätta inemot hälften av befolkningen. De mest odlade sädesslagen äro havre och råg, därnäst vete och korn.

Av allt större betydelse för landets hushållning ha blivit å ena sidan skogsbruk och bergsbruk, å andra sidan handel och industri.

Skogsbruket är av största vikt i Dalarne och Norrland. Träden, mest gran och tall, fällas om vintern, och timret flottas om våren på älvarna ned till massafabrikerna och sågverken vid kusten.

Bergsbruket omfattar förnämligast brytning av järnmalm, Sådan finnes dels i vissa trakter av Mellan-Sverige, den s. k. Bergslagen, dels i norra Lappland. En del av malmen utskeppas, det övriga förvandlas i järnbruken till tackjärn, stångjärn eller stål.

Hemslöjd har sedan gammalt idkats av allmogen i vissa landsdelar. Numera är fabriksindustrien av stor betydelse, icke blott för städerna, utan även för landsbygden. Trävarurörelsen i Norrland sysselsätter ett större antal arbetare än någon annan industri i riket.

En av Sveriges största naturtillgångar, är vattenkraft. Flera stora vattenfall ha blivit utbyggda, och elektriciteten fördelas genom kraftledningar över hela landet.

Flera grenar av konstindustri stå i våra dagar synnerligen högt. I första rummet må nämnas tillverkningen av glas och möbler.

Sveriges import utgöres mest av råvaror för fabrikerna, stenkol, spannmål och kolonialvaror. Exporten består av trävaror och trämassa, papper och tändstickor, järnmalm, maskiner och stålvaror. Största andelen i Sveriges utrikeshandel ha Storbrittanien, Tyskland och Förenta Staterna.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Goddag, Direktör Brolin.

God dag, herr Åkerman. Vad kan jag stå till tjänst med?

Jag är representant för aktiebolaget Palmgren & Co. i Göteborg. Jag förmodar, att Direktörn känner till oss på förhand.

Ja, namnet känner jag ju mycket väl till, men jag har aldrig haft nöjet att göra någon affär med herrarna.

Vi driver import- och exportaffärer. Och jag har firmans uppdrag att framföra ett förslag om samarbete till Direktörn.

Det intresserar mig mycket. Vilken bransch är det, som Ni ägnar Er åt?

Vår största omsättning är för närvarande i metaller. Vi köper och säljer i kommission. Vi har på sista tiden haft stora uppdrag för flera svenska bolag. Vi har mycket stort rörelsekapital och kan när som helst lämna de allra yppersta referenser.

Och nu önskar Ni alltså förmedla en del av våra inköp? Vad skulle villkoren vara?

Vad det beträffar, så kan vi säkert komma överens. Vi levererar fritt Stockholms frihamn, transportkostnader och försäkring kommer alltså på vårt konto. Likvid kan ske antingen kontant eller med växel på tre månader, alldeles som det passar. Vad säger Direktörn om mitt förslag?

För min del har jag ingenting emot att göra ett försök. Men jag anser mig inte kunna avgöra saken på egen hand utan att tala med min kompanjon. Om Ni tillåter, ringer jag opp honom med detsamma.

Ja, det vore jag mycket tacksam för.

Kungsholmen 6345 . . . Ja, tack . . . Är det du, Svensson? Ja, saken är den, att jag just har besök av en representant för Palmgren & Co. i Göteborg. De har ett förslag att göra oss, som jag skulle vilja diskutera med dig genast. Skulle du kunna komma hit nu med detsamma? . . . Förlåt, jag hörde inte . . . Ja, just det. Det var bra. Då kommer du strax.

Automobilen.

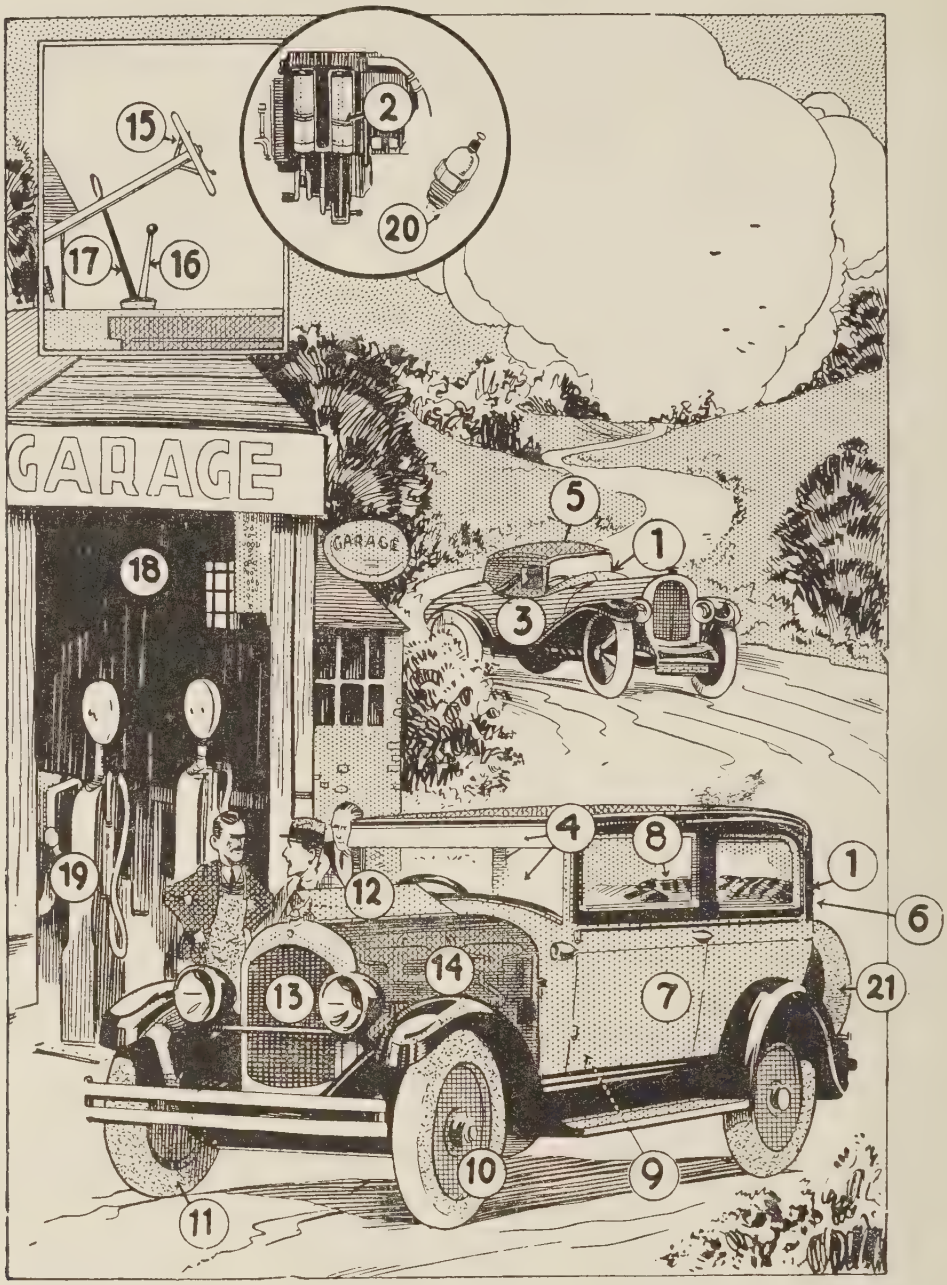

1. Automobilen; bilen.
2. Cylindern.
3. Tvåsitsig, öppen bil.
4. Vindrutan.
5. Suffletten.
6. Fyrsitsig, sluten bil.
7. Karosseriet.
8. Sätet; sittplatsen.
9. Chassiet.
10. Hjulet.
11. Gummiringen.
12. Motorhuven.
13. Kylaren.
14. Motorn.
15. Ratten.
16. Växelspaken.
17. Handbromsen.
18. Garaget.
19. Bensinpump.
20. Tändstiftet.
21. Reservhjulet.

Automobilen.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Om det fortsätter på detta sätt, dröjer det inte länge, förrän nära nog varje familj har sin egen bil[1]. Det behöver ju inte vara en stor, tung lyxbil med åtta cylindrar[2] och sex sittplatser[8]. En liten kupé[6] med en motor[14] på 20-30 hästkrafter kan också gå an; den blir billigare i drift, då bensinförbrukningen är måttlig. Dessa små vagnar kunna också komma upp till hög hastighet, 80—90 km. (kilometer) i timmen. En öppen bil[3], med sufflett[5], har under vissa omständigheter stora fördelar; men de flesta föredraga nog ändå en heltäckt eller sluten vagn, där man kan sitta skyddad för regn och blåst och damm.

Att köra bil är visserligen ingen svår konst, men det är dock nödvändigt att ordentligt lära sig, hur man skall sköta vagnen och vad de olika delarna heta.

Karosseriet[7] är fäst på ett underrede, chassiet[9], som i sin tur vilar på de fyra hjulen[10] med sina gummiringar[11]. Längst fram sitter kylaren[13], mellan de båda strålkastarna. Sedan kommer motorn[14], skyddad av motorhuven[12].

På förarsätet, bakom vindrutan[4], sitter bilföraren vid ratten[15]. Till höger om sig har han växelspak[16] och handbroms[17]. Kopplingen sköter man med vänstra foten, fotbromsen med den högra. Medelst gaspedalen reglerar man motorns hastighet. Startningen sker elektriskt; likaså magnettändningen. Bensintanken sitter längst bak.

Man bör alltid vara försedd med en reservring eller ett reservhjul[21]. Små reparationer måste man kunna utföra själv. Lyckligtvis finnas verkstäder nästan överallt, där man kan få reservdelar, såsom tändstift[20] och ventiler.

För att få föra en bil måste man i Sverige undergå prov för erhållande av körkort. En utlänning bör noga lägga på minnet, att man i Sverige har vänsterkörning. Man kör på vänster sida av körbanan och håller till vänster vid ett möte, men man kör om till höger. Var försiktig i kurvorna, likaså om vägen är ojämn eller hal! Och först och sist: lyd alltid polisens anvisningar! Det lönar sig aldrig att tvista eller trotsa; man kommer bara att dra det kortaste strået.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Nå, hur är det nu fatt?

Jag vet inte; jag kan inte få motorn att starta i dag. Det är en snygg historia, när man skall ut på långtur.

Det kanske bara är en småsak, det kommer an på. Har du fyllt på bensin och olja tillräckligt?

Ja visst. Och nytt vatten har jag hällt i kylarn. Det måste vara något annat fel. Nå, det kanske är sot på tändstiftena?

Nej, det såg jag efter i går kväll. Och förgasarn har jag också gjort ren. Om jag bara kunde begripa, var felet sitter!

Hur är det med bensinröret? Det kanske är stopp där?

Det har jag nog undersökt, må du tro. Nej, så mycket är säkert, att det är tändningen, som inte fungerar ordentligt.

Då är det nog i alla fall tändstiftena. Det brukar mest vara de, som krånglar.

Jag kan gärna skruva av dem en gång till, om du vill. Förstår du dig på magneten? Nej, inte ett dugg.

Där har vi det i alla fall. Men det kan jag inte klara på egen hand. Skulle du vilja ringa till garaget och be en karl komma hit med detsamma? Säg åt honom, att han tar med sig en skruvnyckel och destillerat vatten till batteriet! Annars kanske han måste springa två gånger. Under tiden skall jag kontrollera lufttrycket i ringarna och pumpa dem, om det behövs.

Teatern.

1. Teatern.
2. 3. Parkett.
4. Första raden.
5. Andra raden.
6. Bortre parkett.
7. Tredje raden; galleriet.
8. Logerna.
9. Orkestern.
10. Dirigenten; kapellmästaren.
11. Publiken.
12. Skådespelaren.
13. Skådespelerskan.
14. Scenen.
15. Ridån.
16. Biljettkontoret.
17. Garderoben.
18. Dörrvakten.
19. Programmet.

Teatern.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Även för främlingen har Stockholm allehanda nöjen och förströelser att bjuda. Den som älskar musik, går på Operan eller på Konserthuset. Operan — eller Kungliga Teatern, som det officiella namnet lyder — är i stånd att tillfredsställa höga anspråk. Man finner där utom en förstklassig orkester[9], det s. k. (så kallade) Hovkapellet, framstående dirigenter[10], ryktbara sångare och sångerskor, praktfulla dräkter och dekorationer, en festklädd och uppmärksam publik[11]. Repertoaren är i stort sett densamma som på de flesta operascener världen runt.

De bästa platserna på teatern finner man på parkett[2] och på första raden[4]. Sedan kommer andra raden[5] och slutligen tredje raden[7] eller galleriet[7]. Till höger och till vänster närmast scenen ligga logerna[8]. När ridån[15] går upp, öppnar sig scenen[14] med sina kulisser för åskådarna i salongen. Skådespelare[12] och skådespelerskor[13] inträda och utföra sina roller. Spelet har börjat, och innan man vet ordet av, är intresset helt fångat av den handling, som utvecklar sig, ända till dess ridån åter faller efter sista akten.

Föreställningarna börja klockan 8 (åtta) eller 1/2 8 (halv åtta) och sluta omkring 11 (elva). Biljetter löser man i biljettkontoret[16]; man kan beställa dem på förhand per telefon. Ytterkläder avlämnar man i garderoben[17], där man också kan köpa program[19] och hyra kikare. Till dörrvakten[18] lämnar man sin biljett.

Revyer och varietéer ha sin trofasta publik och få merendels fullt hus. Biograferna äro många och nästan alltid fullsatta, i all synnerhet när man på duken får se någon av de berömda filmstjärnorna.

Teatersäsongen pågår i allmänhet från slutet av augusti till början av juni.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Nå, Arvid, vart ska vi gå i kväll?

Säg själv, vad du har lust till! På Operan är det premiär i dag. Dramaten spelar Strindbergs „Mäster Olov", och Oscarsteatern en modärn komedi av en amerikansk författare. Säg bara rent ut, vad du vill! Jag rättar mig helt och hållet efter dig.

Då skulle jag vilja föreslå en operett. Jag är mest upplagd för att höra lite glad musik i dag.

Det är jag alldeles med på. Då ska vi genast ta och köpa biljetterna. Hallå där, chaufförn! Till Vasateatern!

. . . . . .

Finns det några platser kvar på första raden, första eller andra bänk?

Nej, det är alldeles slutsålt.

Så förargligt! Nå, men parkett kan man väl få?

Ja, jag har riktigt bra platser på bortre parkett[6], bänk elva, nästan i mitten.

Tack, det blir bra. Får jag två stycken. Vad kostar de?

Fem och femtio (5 : 50) stycket, med nöjesskatt. Tillsammans elva kronor.

. . . . . .

Här är parkett vänster. Nu får vi lämna våra kläder här i garderoben. Var så god! Vad kostar det?

25 öre person. Här är märket. Behagas det program?

Ja tack.

Var så god! Sjuttiofem öre (0 : 75) tillsammans.

. . . . . .

Nå, Arvid, vad säger du?

Jo, det var utmärkt. Jag har sällan skrattat så gott som i kväll.

Inte jag heller. Det var en ovanligt rolig pjäs.

Och så bra som den spelades se'n! Alltihop var riktigt bra från början till slut.

Radio.

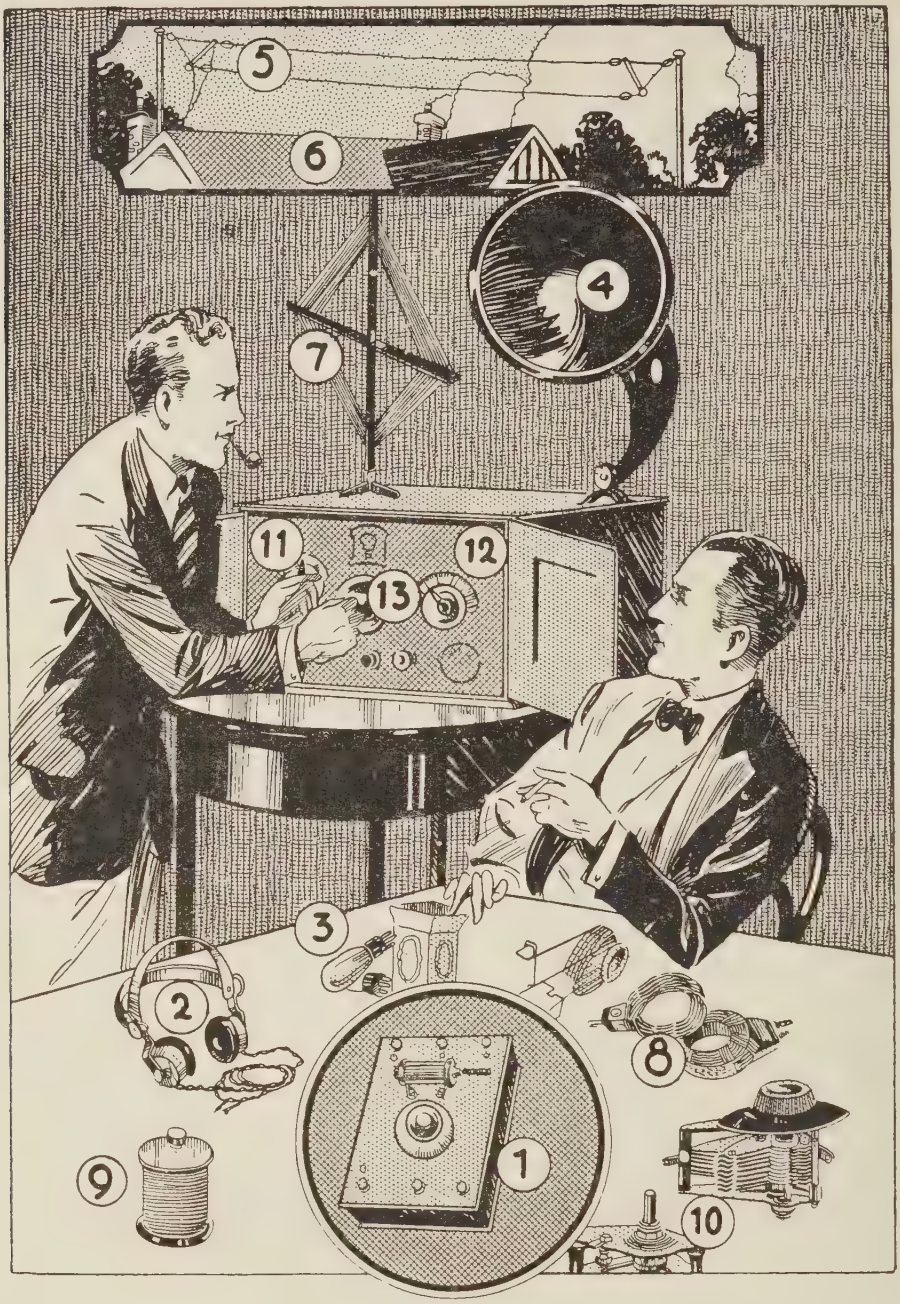

1. Kristallapparaten.
2. Lurarna.
3. Lampan.
4. Högtalaren.
5. Antennen.
6. Taket.
7. Ramantennen
8. Spolen.
9. Induktorn.
10. Kondensatorn.
11. Strömbrytarn.
12. Skalan.
13. Knappen.

Radio.

(1. DELEN. BESKRIVNING.)

Radion, den trådlösa telefoneringen, är kanske den underbaraste och mest betydelsefulla uppfinningen under det sista århundradet. Avstånd existera inte mer. Man kan höra människor tala från alla delar av världen. Man sitter bekvämt hemma i sitt rum och lyssnar till musik, föredrag och nyheter från stationer, som ligga på ett avstånd av hundratals mil.

Liksom de flesta radiolyssnare började jag med en liten kristallapparat[1]. Men den hade kort räckvidd, och vi kunde med den endast höra den närmaste utsändningsstationen. Det var för övrigt inte något nöje att ständigt sitta med lurarna[2] för öronen.

I höstas skaffade vi oss en femrörsapparat med högtalare[4]. Den gamla utomhusantennen[5] på taket[6] ersatte vi med en ramantenn[7]. Resultatet är helt enkelt storartat. Lokalstationen kan jag med största lätthet koppla ifrån; utan någon som helst svårighet kan jag ta in de flesta europeiska stationer. Störningarna ha på sista tiden betydligt avtagit.

Den tekniska sidan av saken förstår jag mig mycket litet på. Min vän Björk håller som fackman lärda föreläsningar för mig om våglängder, batterier och strömbrytare[11], kondensator[10] och återkoppling, induktorer[9] och andra spolar[8], men det är alltsammans grekiska för mig. Jag förstår nätt och jämnt så mycket som behövs för att kunna sköta de olika knapparna[13] och ställa in den station, som jag önskar.

Jag lyssnar nästan varenda dag. Bl. a. (bland annat) använder jag min radio för att öka mina kunskaper i främmande språk. Jag behöver endast ställa in apparaten på Berlin för att få höra tyska, på Paris för att få höra franska, på Daventry för att få höra engelska o. s. v. (och så vidare). Det är den yppersta övning man kan tänka sig, att höra framstående talare tala sitt eget modersmål i sitt eget hemland.

(2. DELEN. SAMTAL.)

Hur är det med din radio? Fungerar den bra?

Å ja, inte så illa, fast på sista tiden har jag haft lite svårt att få in vissa avlägsna stationer. Jag tror, att det beror på vädret. Batteriet kanske också börjar bli för svagt; jag har redan haft det i fyra månader.

Vilken station ska du ta in nu?

Jag tänkte jag skulle kunna få in Daventry. Brukar du höra på de engelska utsändningarna?

Ja, någon gång. Men jag har bara en trerörsapparat, som inte är av sista typ heller, så jag lyckas inte ofta få in England.

Tyst, nu ska vi höra. Det är Daventry.

Nå, vad säger de?

Jo, det är slutet på dagsnyheterna, och så kommer strax en konsert från London.

Det var ju roligt.

Ja, bara vi nu kunde höra riktigt bra. Så här på sommaren är det nästan alltid atmosfäriska störningar, som man inte kan bli fri från. Vänta, nu börjar det. Hör du, hur orkestern stämmer sina instrument och publiken sorlar. Nu blir det tyst. Och där har vi applåden, när dirigenten stiger upp och bugar sig.

Vad är det som de ska spela? Har du programmet här?

Ja, se efter i tidningen, som ligger där borta på bordet. Radionytt står i slutet, närmast före annonserna.

Det är Tristan-ouvertyren av Wagner.

Ja, nu kan du höra. Är det inte tydligt och klart?

Tänk, att man kan sitta så här och höra på en konsert, som spelas på andra sidan Nordsjön. Och apparaten är så enkel, att ett barn kan sköta den.

Ja, det är mer än underbart. Vem skulle ha trott det vara möjligt för, låt oss säga, tjugofem år se'n. Och det dröjer kanske inte så länge, förrän televisionen har blivit en praktisk verklighet, så att vi kan se den talare, vi lyssnar på. Leve uppfinningarna!

Sounds and Letters. Phonetic Script.

Swedish Sounds and Accent.

A few Notes on Swedish Pronunciation.

SOUNDS AND LETTERS. PHONETIC SCRIPT.

Just as letters are a convenient way of representing *words* on paper, so Phonetic symbols are a convenient way of representing *sounds* on paper for reference when the voice is not available.

One cannot learn correct pronunciation unless one has first *heard* correct pronunciation. That is why the gramophone is so important: It ensures your *hearing*, over and over again, correct sounds of the language you are learning. Now, if you always have someone (either a person or a gramophone) to pronounce each new word for you, you will learn the correct pronunciation of those words; but, in reading, you may happen to meet new words and at such times it is convenient to have a written indication of the pronunciation. This written indication is supplied by International Phonetic Script.

International Phonetic Script is a system of representing sounds by symbols which are universally recognised. Each symbol represents one *sound*, no matter what *letters* go to make that sound.

As an illustration let us take the first sound in "cap". The first *letter* is "c", but the *sound* is the same as that heard in "kit", where the first letter is "k". Again, the same sound is heard in "quart", and this time it is represented by the letter "q". You will realise that it simplifies matters very much if one *symbol* represents the sound, irrespective of its spelling. The symbol agreed upon for this sound is "k".

The word "cap" is made up of three *letters* and three *sounds, but* there are many words which consist of more letters than there are sounds. For example: In the word "cape" there are *four letters* but only three sounds. Compare "cap" and "cape", each of which has *three sounds*. The first and third sounds are alike in both words, but the second sound is different, although it is the same *letter* ("a" in each case).

In the above example, you know the difference in pronunciation because you have heard the two words pronounced. But suppose you had never heard them pronounced: How could you know that the sound of the letter "a" in the one word differed from that in the other?

This is where Phonetic symbols are so useful. Each symbol represents *unvaryingly* a distinctive sound, the "a" as heard in "cap" being represented by the symbol [a] and the "a" as heard in "cape" being represented by the symbol [e].

It is a very simple matter to learn these Phonetic symbols. Many of them are exactly similar to their corresponding letters. Thus "f" (the phonetic symbol) stands for the first *sound* heard in "fun".

Below you will find the fifteen symbols which stand for the Swedish vowels, and from the corresponding Record you can learn the correct pronunciation of the sounds for which these symbols stand. Of the Swedish consonants only a few require special phonetic symbols. The sign : after a symbol indicates that the sound is long.

Special attention must be paid to the characteristic Swedish musical accent, as illustrated in the second part of the Record.

SWEDISH SOUNDS AND ACCENT.

RECORD I.

1. The vowels.

1.	i	bi	mil	rida
		bee	mile	ride
		hiss	fritt	binda
		lift	free	bind
2.	e	se	ben	dela
		see	bone	divide
		eld	hem	hetta
		fire	home	heat
3.	ɛ	trä	nät	läsa
		wood	net	read
		häst	säng	källa
		horse	bed	source
4.	æ	järn	härd	lära
		iron	hearth	teach, learn
		ärr	vers	värme
		scar	verse	warmth
5.	ɑ	bra	dag	tala
		well	day	speak
6.	a	tack	natt	falla
		thanks	night	fall
	ɑ and a	al all	mat matt	lam lamm
		alder all	food weak	paralysed lamb
7.	o	blå	hård	sova
		blue	hard	sleep

8.	ɔ	norr north	folk folk	hålla hold
	o and ɔ	slå slåss beat fight		våt vått wet wet (neuter)
9.	ʊ	bo live	skog wood	ropa cry
		orm snake	ost cheese	blomma flower
10.	ü	du you	hus house	bjuda invite
11.	ʉ	ung young	full full	hustru wife
	ü and ʉ	gul gull yellow gold	brun brunn brown well	sur surr sour buzz
12.	y	ny new	dyr dear	byta change
		nytt new (neuter)	rygg back	yxa axe
13.	ø	snö snow	röd red	söka seek
14.	œ	snön the snow	rött red(n.)	löfte promise
	ø and œ	sjö sjön sea the sea	söt sött sweet	möte mötte meeting met
	œ	dör (he) dies	örn eagle	höra hear
		dörr door	mörk dark	börja begin
15.	ə	gosse boy	nyckel key	betala pay

2. A few consonants.

1.	ɖ	gård farm	börda burden
2.	ʈ	svart black	hjärta heart
3.	ɳ	barn child	gärna willingly
4.	ʂ	mars March	borste brush
5.	ɭ	kärl vessel	porla purl

d : ɖ, t : ʈ	bod shop	bord table	fat dish	fart speed	tvätt washing	tvärt abruptly

n : ɳ, s : ʂ	tjäna serve	kärna kernel	mosse moss, bog	i morse this morning

6.	ʃ	sjuk sick	skära cut	skjorta shirt	stjärna star

7.	ç	tjock thick	köpa buy	kjol skirt

3. Musical accent.

1. Tone II:	ga`ta street	ga`tan the street	ga`tor streets	ga`torna the streets
	gos`se boy	gos`sen the boy	gos`sar boys	gos`sarna the boys
	äpp`le apple	äpp`let the apple	äpp`len apples	äpp`lena the apples

2. Tone I:

hand	han´den	hän´der	hän´derna
hand	the hand	hands	the hands
hus	hu´set	hus	hu´sen
house	the house	houses	the houses
stol	sto´len	sto`lar	sto`larna
chair	the chair	chairs	the chairs
vän	vän´nen	vän`ner	vän`nerna
friend	the friend	friends	the friends
få´gel	få´geln	få`glar	få`glarna
bird	the bird	birds	the birds
han lä´ser	byg´ger	skri´ver	hål´ler
he reads	builds	writes	holds
han ta`lar	kas`tar	ro`par	
he speaks	throws	cries	

han lä`ste	bygg`de	ta`lade	kas`tade	ro`pade
he read	built	spoke	threw	cried

ste`nhus dags`ljus bo`khylla Stock`holm Upp`sala
stone-house daylight book-shelf

sön´dag	riks´dag	blå´bär	Sver´ige
Sunday	Parliament	bilberry	Sweden

So´len ly´ser	Trä´det väx´er	Ba´rnet so´ver
The sun shines	The tree grows	The child is asleep

Gos`sen hop`par	Flic`korna dan`sade
The boy is jumping	The girls were dancing

Vatt´net ko`kar	E`rik skri´ver
The water is boiling	Eric is writing

A FEW NOTES ON SWEDISH PRONUNCIATION.

1. Vowels.

The vowels *i*, *e*, *ä*, *o* and *y* are pronounced in much the same way (repectively), when long and when short; the pronunciation of the vowels *a*, *o*, *u* and *ö* is different, when they are long and when they are short. The vowels *ä* and *ö* are more open before *r* than in other positions.

1. Swedish *i* is rather like English *e* in "be", "beast". *i* is mute in *Sverige* [svǽr:jə] Sweden. *Mig* me, *dig* you, *sig* himself are pronounced [mɛj], [dɛj], [sɛj].

2. Swedish *e* is intermediate between English *i* in "kill" and English *e* in "bed": it is like the first element in the English diphthong in "make". *De* (pronoun and article) is pronounced [di].

3—4. Swedish *ä* [ɛ] is about the same sound as *a* in English "dare" (just a little closer). Before *r* it is a more open sound [æ], resembling, though not so open as *a* in English "bad".

The letter *e* is in many cases used for the short *ä*-sound: 1) before *r* and before *j* (*berg* mountain, *verk* work, *nej* no, etc.); 2) in a great number of pronouns, numerals, adverbs and particles (*henne* her, *den* it, *dem* them; *fem* five, *sex* six, *elva* eleven, *tretton* thirteen, *trettio* thirty; *hellre* rather, sooner, *helst* preferably, *mest* most, *mellan* between, *mellerst* middlemost, *eljest* otherwise, *igen* again, *efter* after, *eller* or, *men* but, etc.); 3) occasionally in other words, e. g. *fest* feast, *helg* feast-day, *penna* pen, *pengar* money, *regn* rain, *rest* rest, *svensk* Swedish; *Sven; adress* address, *biljett* ticket. The *ä*-sound is long in *det* it, the, *med* with (but unstressed [də], [mə]), and in *er-* (*erhålla* receive, get, *erinra* remind, etc.).

5. Swedish long *a* [ɑ] resembles English *a* in "half", "father", but is a little closer (it is intermediate between the vowels in "half" and "draw").

6. Swedish short *a* [a] is about the same sound as the *a* in German "Gast", "Mann", French "Madame", or as the first element of the diphthong in English "wise".

The Infinitive mark *att* to and the Preposition *av* of are both pronounced [ɔ], when they are unstressed.

7—8. Swedish long *å* [o] is closer than in English "draw" (but a little more open than German "wohl" and French "peau"). The short *å* [ɔ] is about the same sound as the first element in the English diphthong in "joy" or the *o* in German "Sonne".

9. Swedish *o* [ʊ] is like *o* in English "lose", but is articulated further back and with an extremely narrow lip-opening towards the end.

The letter *o* also denotes the *å*-sound, sometimes when the vowel is long, more often when the vowel is short. Examples: *son* son, *kol* coal, *moln* cloud, *tjog* score, *konung* king, *sova* sleep, *lova* promise, *ordna* order; *folk* people, *torr* dry, *tjock* thick, *socker* sugar, *komma* come, *sommar* summer, *honom* him, *kort* short, *bort* away, *soffa* sofa, *olja* oil.

10. For the sound of Swedish long *u* [ü] there is no equivalent in English. It is a "front" vowel, produced with the front part of the tongue raised against the roof of the mouth (similarly as with *e* or *ö*) with an extremely narrow lip-opening towards the end.

11. Swedish short *u* [ʉ] is approximately similar to the vowel in English "but". It is a "mixed" vowel (even as [ə]) and produced with slightly rounded lips and low position of the tongue.

12. Swedish *y* is pronounced with the same tongue-position as *i*, but with the lips energetically rounded and protruded.

The letter *y* is pronounced [œ] in *fyrtio* forty and usually in *kyrka* church.

13—14. Swedish long *ö* [ø] is closed and pronounced with practically the same tongue-position as [ɛ] but with lips rounded (German "schön", French "peu"), short *ö* [œ] is open, and pronounced with about the same tongue-position as in [æ], but with the lips rounded (German "zwölf", French "peur"). Before *r* the letter *ö* has a still more open sound.

15. Swedish *e* in weakly stressed syllables [ə] is like English *e* in "finger", but a little closer.

The letter *o* is pronounced [ə] in *nio* nine, *tio* ten, *tjugo* twenty, and is mute in *trettio* thirty, *fyrtio* forty, etc.

2. Consonants.

1. The Dentals *t, d, s, n, l,* are articulated more forward than in English. Note especially, that, when final, or when immediately following a consonant, *l* is pronounced as in the beginning of a word, i. e. as a "clear" sound, not "dark" as in English "full".

2. *r* is usually articulated distinctly with the tip of the tongue but (unlike the *r* in Southern English) with a slight "roll" or "trill" caused by the vibrating of the tip of the tongue raised against the upper gums. (In South Sweden the *r* is produced at the back of the mouth, and is thus a guttural or throat *r*).

E. g. *röd* red, *fara* fear, *tår* tear, *herre* gentleman, *torr* dry.

3. Each of the combinations *rt, rd, rs, rn, rl,* is pronounced as one sound. They are post-alveolar, i. e. articulated with the tip of the tongue raised against the upper gums (Lat. alveoli), somewhat higher up than the English *t, d, s, n, l.* Compare grammophone records "Swedish Sounds" II, 1—5.

l is mute in *värld* world [væ:ɖ] and in *karl* man, fellow [kɑ:r]. On the contrary *r* is often mute in the name *Karl* Charles [kɑ:l, kɑ:ɭ].

4. The Swedish *sh-* sound [ʃ] is produced further back than the corresponding English sound. The back of the tongue articulates against the upper gums and the hard palate, the lips protruding at the same time (the sound is strongly labialized). It is generally denoted by *sj;* also by *sk, skj, stj.* "Swedish Sounds" II, 6.

E. g. *sjunga* sing, *skepp* ship, *skjuta* shoot, *stjäla* steal, *lektion* lesson, *choklad* chocolate.

5. The Swedish *ch* sound [ç] is the voiceless equivalent of the voiced sound denoted by *y* in "year", and is often pronounced as a pure fricative, like German "ich". With many people there is a slightly explosive sound preceding this [ç], though never so strongly marked as in English "child". "Swedish Sounds" II, 7.

6. *g, k, sk,* are pronounced [j, ç, ʃ], when preceding the vowels *e, i, y, ä, ö,* in stressed syllables (or in syllables preceding the principal stress of the word).

E. g. *genast* at once, *gick* went, *gymnastik* gymnastics, *gäst* guest, *gök* cuckoo,

kedja chain, *kind* cheek, *kyla* chill, *kär* dear, *köpa* buy,

sked spoon, *skinn* skin, *skynda* hurry, *skänk* gift, *skön* beautiful,

general general, *kemi* chemistry.

(But the ordinary "hard" *g-, k-, sk-* sounds in e. g. *gata* street, *gul* yellow, *kalt* cold, *komma* come, *skola* school, *skål* cup, *egen* own (adj.), *vaken* awake, *fisken* the fish. Note the ʃ-sound in *människa* man, person, pl. *människor* people, *kanske* perhaps.)

7. *g, h, l, d,* are mute when initial before *j.*

E. g. *gjorde* [jʊ:ɖə] made, did (from *göra* [jœ:ra] make, do), *hjärta* [jæʈ:a] heart, *ljus* [jü:s] light, *djur* [jü:r] animal. *d* is also mute in *adjö* [ajø:'] Good-bye.

On the other hand, *g, k,* are pronounced before *n,* e. g. *gnaga* gnaw, *kniv* knife, *knä* knee.

8. *Assimilations: b, d, g, v* are often voiceless *(p, t, k, f)* before *s, t.* A long vowel preceding such a combination is very often shortened.

E. g. *lagt* laid (from *lägga* lay), *sagt* said (from *säga* say), *högt* high, *högst* highest (from *hög* high), *halvt* half (neuter of *halv* half), *grovt* coarse (from *grov* coarse), *hur dags* what time, *stadshus* town hall.

Complete assimilation: *ds, ts* > *ss,* in *ledsen* sorry, *ledsam* dull, *brådska* hurry, *midsommar,* midsummer, *låtsa* feign, pretend.

9. *Mute Consonants:* a) Between two other consonants: the *d* is mute in *äldst* eldest, *utländsk* foreign, *handske* glove, *vårdslös* careless, the *n* is mute in *lugnt* [lʉŋt] (from *lugn* [lʉŋn] quiet), *nämnde* named (from *nämna* to name);

b) in weakly stressed syllables and weakly stressed words more or less regularly: *d* in *Småland, England* etc., *alltid* always, *vad* what, *med* with, *vid* at, by [və], *god morgon* good morning; *g* in the endings *-ig, -lig* (e. g. *fattig* poor, *farlig* dangerous), *aldrig* never, *jag* I, *några* some, any, *måndag* Monday, *vardag* weekday, etc., *l* in *skall* shall, *till* to [tə], *r* in *är* is, *var* was, *t* in *mycket* much, *litet* little, *det* it. In colloquial language also in other words, e. g. *ibland* sometimes, *stund* while, *hund* dog, *hand* hand, *stad* town (with def. art. *staden* [stɑ:n] the town), *dag* day (with def. art. *dagen* [dɑ:n] the day, pl. *dagar* [dɑ:r] days). Note: always (also when stressed) *sade* [sɑ:] said, and *lade* [lɑ:] laid; on the other hand *hade* [had:ə] had.

10. *Notes on Special Letters:* a) *ck* is pronounced [k:], e. g. *tack* tak:] thanks; *ch* in *och* is generally mute [ɔ].

b) *g* is pronounced [j] 1) before *e, i, y, ä, ö* (see above 6); 2) after *l* and *r*, e. g. *talg* tallow, *berg* mountain, *Sverige* Sweden; 3) in *säga* say, *mig* me, *dig* you, *sig* himself (see above Vowels 1). *g* is pronounced *ng* [ŋ] before *n*, e. g. *vagn* carriage, *regn* rain, *lugn* calm, *ugn* oven. As hard *g* in other cases.

c) *ng* [ŋ] sounds as *ng* in English "singer" (not as *ng* in English "finger"), e. g. *lång* long, *sjunga* sing, *finger* finger; *n* is pronounced *ng* [ŋ] before *k*, e. g. *tänka*, think.

d) *s* is always voiceless in Swedish (as in English "gas"), never voiced (as in English "busy").

3. Quantity.

Principal rule: A vowel in a stressed syllable is long if it is the final sound of the syllable or if it is followed by a short, single consonant (e. g. *se* see, *tal* speech, *tala* speak); it is short if followed by a long consonant or by more than one consonant (e. g. *tall* fir-tree, *fast* firm, fast, *falla* fall, *kasta* cast). A long consonant is denoted by a double letter; in the case of the *k*- sound, by the letters *ck*.

Exceptions: a) long *j* is always indicated by simple *j*, long *m* and *n* often by simple *m* and *n*. Thus the vowel is short in *nej* no, *koj* berth, bunk, *höja* raise, *dom* judgement (with def. art. *domen* the judgement, *domare* judge, *döma* to judge), *dum* foolish (pl. *dumma*), *rum* room (with def. art. *rummet* the room), *man* man (with def. art. *mannen* the man), *vän* friend (with def. art. *vännen* the friend), *mun* mouth (with def. art. *munnen* the mouth), *han* he, *hon* she, *min* my, *din* your, *sin* his, her, their (reflexive; but in plural *mina, dina, sina* with a long vowel), *kan* can, def. *sjön* the sea, *snön* the snow (but with a long vowel *ön* the isle, *bron* the bridge, *ån* the rivulet, etc.).

b) The vowel is short and the consonant long in *fruk'ost* breakfast, *april'* April, *tit'el* title, *artik'el* article, *kapit'el* chapter, *hade* [had:ə] had.

c) The vowel is long before *rd, rn, rl,* and often before *rt*, e. g. *fart* speed, *snart* soon, *karta* map, chart, *gjort* done (from *göra* do),

bort (from *böra* ought), *fjorton* fourteen (but the vowel is short in *svart* black, *sort* sort, *kort* short, etc.).

d) The vowel is long before two consonants of which the last is *l*, *n* or *r*, e. g. *segla* sail, *vakna* awake, *likna* resemble, *ivrig* eager.

e) The vowel is maintained long as a rule before a consonant group which has arisen through inflection, e. g. *brunt* neuter of *brun* brown, *dyrt* n. of *dyr* dear, *djupt* n. of *djup* deep, *lekte* (he) played (from *leka* play), *åkte* (he) drove (from *åka* drive), *sökte* (he) sought (from *söka* seek); on the other hand the vowel is short in *vitt* neuter of *vit* white, *rött* n. of *röd* red, *mötte* met (from *möta* meet), *klädde* clothed (from *kläda* clothe), *trodde* thought (from *tro* think) etc., *högt* n. of *hög* high, *högst* highest, *mest* most (from *mera* more), *flest* most (from *flera* more).

4. Accent.

1. The principal stress is generally placed on the first syllable of a word.

Exceptions: a) Many words of foreign origin, e. g. *visi't* visit, *minu't* minute, *fabri'k* factory, *april'* April, *mora'l* moral, *politi'k* politics, *adjö'* Good-bye (but *pap‘per* paper, *tob'ak* tobacco, *kog'nak* cognac, *dus'sin* dozen, *kaf‘fe* cafe, etc.).

b) The Prefixes *be-* and *ge-* are unstressed and generally also *för-*, e. g. *beta'la* pay, *gevä'r* rifle, *försla'g* proposal, *försö'ka* try.

c) The principal stress is placed on the noun-endings *-inna*, *-essa*, *-eri* and the verb-ending *-era*, e. g. *lärarin‘na* lady teacher, *prinses‘sa* princess, *tryckeri'* printing works, *stude'ra* study.

d) Adjectives in *-entlig*, and certain in *-isk*, e. g. *egent'lig* proper, *musika'lisk* musical.

e) A number of native words originally compounds, e. g. *farvä'l* farewell, *kanhän‘da* perhaps (but *kan‘ske* maybe), *varan‘dra* each other, *tillba'ka* back, *åny‘o* again, *åtmin‘stone* at least, *Götebor'g* Gothenburg.

2. Swedish has two different forms of accent, the single-tone (here called Tone I) and the double-tone (here called Tone II). They differ both in stress and intonation.

a) The last syllable in *ga‘tan* the street, *gos‘sen* the boy, *äpp‘let* the apple (Tone II), has a considerably stronger *stress* than the last syllable in *han'den* the hand, *hu'set* the house, *sto'len* the chair (Tone I). One might indicate the distribution of the stress in Tone II as follows: *ga³ta²n* as against Tone I *ha⁴nde¹n*.

b) The *intonation* (musical accent): in the first syllable in *ga‘tan* the tone is falling, then it rises rather markedly in the second (broken or combined cadence). In *han'den* on the contrary the tone usually is rising — strongly falling.

3. The single tone or Tone I is used in all monosyllabic words (e. g. *hand, hus, stol);* the double tone or Tone II in most dissyllabic and polysyllabic words (e. g. *ga'ta* street, *ga'torna* the streets, *ta'lar* (he) speaks, *ta'lade* (he) spoke).

Tone I however, appears in several dissyllabic and polysyllabic words, particularly:

a) In most words ending in *-el, -en, -er,* e. g. *få'gel* bird, *vat'ten* water, *vin'ter* winter.

b) In the following inflected forms: 1. A number of plural nouns ending in *-er,* most of them with mutation or shortening of the vowel of the singular form, e. g. *hän'der* hands *(hand* hand), *föt'ter* feet *(fot* foot), *böc'ker* books *(bok* book), *stä'der* towns *(stad* town), *brö'der* brothers *(bro'der* brother), *bön'der* farmers *(bon'de* farmer), 2. The definite form of all nouns with Tone I, e. g. *han'den* the hand, *hu'set* the house, *få'geln* the bird, *vatt'net* the water, *hu'sen* the houses, *hän'derna* the hands. 3. Comparatives in *-re,* e. g. *hö'gre* higher, *stör're* greater, bigger. 4. Present forms in *-er,* e. g. *säl'jer* (he) sells, *kö'per* (he) buys, *sjung'er* (he) sings, *ri'der* (he) rides.

c) In most of the words which have the principal stress on a syllable other than the first, e. g. *berät'ta* narrate, *tillba'ka* back, *funde'ra* ponder, *föräl'drar* parents; also in e. g. *god mor'gon* good morning, *för gam'mal* too old.

d) In most borrowed words, also in old ones, e. g. *poj'ke* boy, *kof'fert* trunk, *pia'no* piano.

e) In a few others: *hundra* hundred, *tusen* thousand, pl. *pengar* money, *Sverige* Sweden, *därför* therefore, *varför* why, *eller* or, *efter* after, *över* over. In compound words: *söndag* Sunday, *måndag* Monday [mɔn'da], *tisdag* Tuesday [ti':sda] etc., *blåbär* bilberry, *körsbär* cherry etc., *styrbord* starboard, *babord* port; place-names in *-land: Uppland, Finland* etc. Some family names have Tone I, e. g. *Larsson, Svensson* etc., *Björkman, Sjöberg;* others have Tone II, e. g. *Lindberg, Almquist.*

4. Rythmic tendencies are to be noticed in the spoken language (in much the same way as in English), e. g. *han är kapte'n* he is a captain, *det är kap'ten Vestberg* it is Captain Vestberg, *han gick ifrån bo'rdet* he left (went from) the table, *han gick ifrå'n mig* he left (went from) me, *hon leker med sin doc'ka* she is playing with her doll, *hon leker me'd den* she is playing with it.

LINGUAPHONE
CONVERSATIONAL-COURSES

For beginners and advanced students are now ready in

ENGLISH, FRENCH, GERMAN, SPANISH, ITALIAN, RUSSIAN, SWEDISH, DUTCH, AFRIKAANS, IRISH, ESPERANTO, CHINESE AND PERSIAN

Each course consists of 30 interesting conversational and descriptive lessons, supplied with all the necessary text-books in an attractive carrying-case.

LINGUAPHONE
TRAVEL COURSES

IN ENGLISH, FRENCH AND ITALIAN

Each course consists of 30 interesting and instructive talks contained on 15 double-sided 10-inch records. They take you for a tour through Great Britain, France or Italy accompanied by a guide who describes to you, clearly and interestingly, the principal objects of interest in each place visited, and talks to you about the Art, Music, History, Geography, etc., of his country. Supplied complete with text-book in an attractive carrying-case.

LINGUAPHONE
LITERARY COURSES

are avaible in

ENGLISH, FRENCH, ITALIAN AND GERMAN

Each course consists of 20 extracts, in prose and poetry, from the works of the most famous writers in each language. Ten double-sided 12-inch records, complete with text-book in an attractive carrying-case. There is also a Literary Course in Esperanto–consisting of 5 double-sided 12-inch records supplied with text in an attractive Album.

For further particulars, write to.

THE LINGUAPHONE INSTITUTE

24-27, HIGH HOLBORN, LONDON, W.C.1

TWO UNIQUE RECORDS

Spoken by

BERNARD SHAW

"Spoken English & Broken English"

These interesting records were specially made for the benefit of Linguaphone students by the great writer Bernard Shaw. He wrote for the purpose a special article entitled. "Spoken English and Broken English," and he has recorded the speech on two twelve-inch double-sided records, which have been autographed by him.

Apart from the educational value of such records as a example of English, spoken by one of the most famous exponents of that language, their significance as a lasting record of the great writer's voice and of his views on spoken English, expressed in his inimitable Shavian style, will be fully appreciated.

It is the first time in the history of the world that the voice of a writer of Mr. Shaw's calibre has been recorded, and every enthusiast for the writings of the famous man will welcome the opportunity of hearing him speak. Set of two 12-in. double-sided Records with booklet containing full text. Autographed. Complete in Album.

LINGUAPHONE SONGS

IN FRENCH AND ENGLISH

The Linguaphone set of songs consists of 5 double-sided 10-inch records of favourite songs, including characteristic nursery rhymes, folk songs, marching songs, etc. The records are accompanied by a delightfully illustrated book of words, and are supplied in an album.

As one of the principial objects of these songs has been to teach pronunciation, special attention has been paid to enunciation.

These songs are a source of continual delight to students, whether in the home or in class.

For further particulars, write to:

THE LINGUAPHONE INSTITUTE

24-27, HIGH HOLBORN, LONDON, W.C.1

Printed in Germany

Swed. 800 (Eng.)